

Газета
нагороджена
дипломом АСЖУ
за вагомий внесок
у розвиток спорту

Український

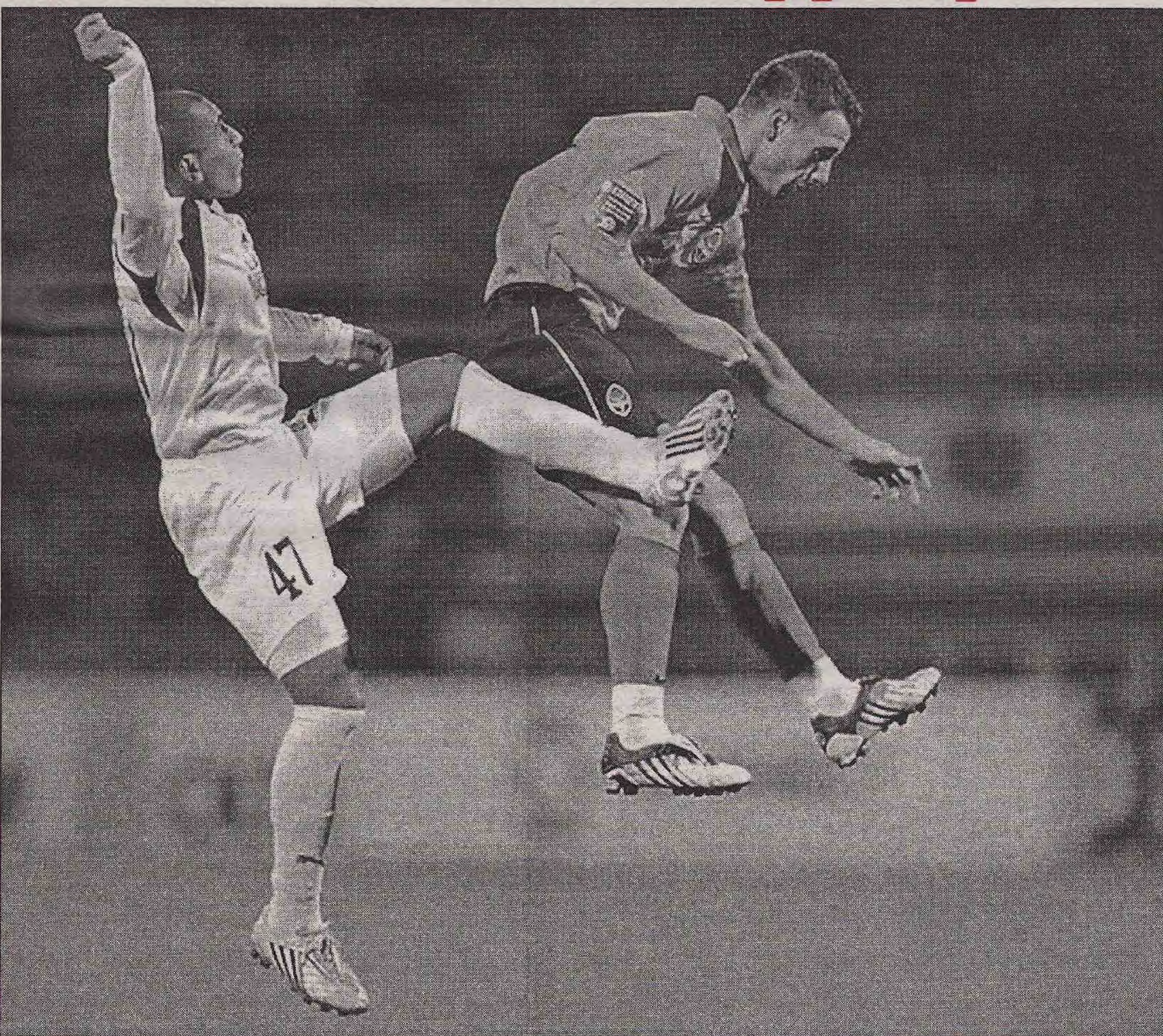

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 30 вересня 2008 року • № 108 (2060) • Ціна вільна

ВСУПЕРЕЧ ТРАДИЦІЯМ

9 ТУР

26 вересня — п'ятниця

Динамо — Кривбас — 3:0

27 вересня — субота

Таврія — ФК Харків — 1:1

ФК Львів — Чорноморець — 0:2

Шахтар — Металург Д — 1:1

Металіст — Ворскла — 3:1

28 вересня — неділя

Зоря — Карпати — 1:0

Іллічівець — Арсенал — 2:1

Дніпро — Металург Зп — 1:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо	9	7	1	1	19-5	22
2. Металург Д	9	7	1	1	14-4	22
3. Металіст	9	5	3	1	15-7	18
4. Ворскла	9	5	2	2	12-8	17
5. Зоря	9	4	3	2	11-9	15
6. Металург Зп	9	4	3	2	9-7	15
7. Чорноморець	9	4	1	4	12-10	13
8. Дніпро	9	3	3	3	7-7	12
9. Арсенал	9	2	4	3	7-10	10
10. Кривбас	9	2	4	3	8-12	10
11. Шахтар	9	1	6	2	9-9	9
12. Карпати	9	1	4	4	4-10	7
13. Іллічівець	9	2	0	7	6-16	6
14. Таврія	9	1	3	5	8-15	6
15. ФК Харків	9	0	6	3	7-12	6
16. ФК Львів	9	1	2	6	3-10	5

У наступному турі, зустрічаються,

3 жовтня — п'ятниця

Металург Д — Іллічівець

Арсенал — Дніпро

4 жовтня — субота

Кривбас — ФК Львів

ФК Харків — Динамо

Зоря — Таврія

Карпати — Ворскла

5 жовтня — неділя

Чорноморець — Шахтар

Металург Зп — Металіст

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г(п)
Джексон ("Металіст")	9	7(1)
Фернандеш ("Металург" Д)	7	5(4)
Паріт Джінані ("Зоря")	8	5
Олександр Косирін ("Чорноморець")	6	4
Младен Бартулович ("Кривбас")	7	4
Ісмаель Бангура ("Динамо")	7	4
Артем Милевський ("Динамо")	7	4(1)
Володимир Коритко ("Чорноморець")	8	4

Дискваліфіковані

Григорій Баранець (ФК "Львів")

Артем Челядинський ("Металург" Зп)

Едмар ("Металіст")

ЄВРО-2012

НІХТО НІЧОГО В НАС НЕ ВІДБЕРЕ!!!

Виконавчий комітет УЄФА відзначив, що впродовж останніх шести місяців Україною та Польщею досягнуто прогресу в запровадженні інфраструктурних проектів.

Виконкому УЄФА в Бордо чекали в Україні з нетерпінням. На кону стояла дилема — буде чи не буде в нашій країні Євро-2012. Напередодні визначної події член виконкому

УЄФА, колишній голова Російського футбольного Союзу В'ячеслав Колосков заспокоював громадськість, що кардинальних рішень з боку Європейського футбольного союзу не буде, тепер же ці переконання вилилися в офіційну позицію УЄФА. Виконком знову підтвердив при-

хильність УЄФА до того, щоб провести чемпіонат Європи 2012 року в Польщі й Україні. Разом з тим, відзначив: прогрес на організаційному рівні й у реалізації інфраструктурних проектів поки ще не став спільним і стабільним. Роботи на шляху до мети ще вистачає!

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на листопад — до 10 жовтня.

ПОРОБЛЕНО ЧИ ЩО?

	ШАХТАР	1	1	МЕТАЛУРГ Д	
П'ятов Срна Чигринський Іщенко Рац Хюбшман Фернандиньо Ілсінйо (Віліан, 75) Жадсон Брандау (Морено, 63) Селезньов (Гладкий, 46)		 1:0 Ілсінйо (50) 1:1 Димитров (90) 27 вересня. 19.00. Донецьк. РСК "Олімпійський". 20 000 глядачів. О. Зубарев (Слов'янськ) О. Андреев (Донецьк) А. Свистун (Чернігів) Делегат ФФУ: І. Гайворонський (Донецьк) Селезньов (11) Ілсінйо (39) Брандау (61) Чигринський (90+3) 			Дишленкович Маріо Сержіо Білозор Березовчук Боавентура Зотов Макридис Димитров Кінгслі (Воловик, 81) Фабиньо (Мелконян, 45) Ситник (Тимченко, 74)
Худжамов Шевчук Дулай Федецький		 			Воробйов Данилов Даниловський Аракелян
Мирча ЛУЧЕСКУ					Нікола КОСТОВ

До невдач "Шахтаря" починаєш уже звикати, але якщо раніше можна було говорити про "нефарт" гірників, то нічия із земляками повністю законо-мірна, навіть Мирча Михайлович, який полюбляє похвалитися на долю, промовчав. Цікаво, який був би результат, якби грали Чечер та Фернандеш? І якщо Березовчук гідно замінив Чечера, то Фабиньо виглядав ще слабенько — адаптація, ма-бутуть, ще триває.

Гра в першому таймі була без особливих загострень і на дербі не тягнула аж ніяк. Лише

одного разу було небезпечно, коли Фернандіньо вивів Селезньова на рандеву з Дишленковичем, але кіпер гостей встиг кинути Євгену в ноги. "Метадон" грав дуже солідно і обережно, контроль м'яча був на високому рівні, що й дозволило підопічним Костова без особливих проблем відіграти перший тайм. У перерві Мирча Луческу поміняв Селезньова на Гладкого. За першу п'ятихвилинку суперники обмінялися дальніми ударами, але якщо Мелконян і Фернандіньо пере-грати воротарів не зуміли, то

Ілсінйо поцілів у дальню "ші-стку".

Гості не кинулися сліпо в атаку, щоб відігратися. Вони продовжували грати в доволі високому темпі, більше кон-тролювали м'яч, але штурму не було. Непоганий шанс забити був у Мелконяна на 63-й хви-лині. Йому дозволили обробити м'яч в межах штрафної і про-бити після багатирського зама-

ху. І бути б голу, коли б не ре-акція П'ятова.

У відповідь "Шахтар" орга-нізував кілька атак, кожна з яких могла закінчитися голом. Морено після нестандартного розіграшу штрафного не зміг заштовхати м'яч у ворота з двох метрів. Щось ніяк у хлоп-ця справи не йдуть у Донецьку. Потім міг забити Гладкий, але Білозор в останній момент ви-

бив м'яч на кутовий.

Здавалося, що нарешті пере-мога прийшла до гірників, але чудовий болгаро-кіпріотський дует змусив Луческу шукати нові слова для після матчевої прес-конференції. Макридис вивів розрізною передачею Ди-митрова тет-а-тет і той спокій-но реалізував момент.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Післямова

Мирча ЛУЧЕСКУ, головний тренер "Шахтаря":

— Ми увійшли до якоїсь негатив-ної динаміки, тому навіть складно щось сказати. У наших матчах, пер-шу ж можливість, яка буває у супе-рника, він відразу використовує. Через тиск, обумовлений втратою очок, ми не показуємо ту гру, яку демонстрували раніше. Хоча навіть по сьогоднішній грі у нас було 6-7 моментів, які потрібно було реалізовувати. Були мож-ливості у Брандау і Селезньова, але напруга і як наслі-док — невпевненість не дозволяють футболістам за-бивати голи.

На жаль, в кінці матчу не всі футболісти діяли в тих зонах, які ми вказували на передігровій установці. Це дозволило суперникові вільно приймати м'яч і володі-ти їм на нашій половині поля. Неймовірно, що з тими гравцями і можливостями, які у нас є, ми в такій скла-дній ситуації.

Зараз нас чекає дуже відповідальна гра проти "Ба-рселони" в Лізі чемпіонів. Після цього поєдинку мож-на буде робити серйозний аналіз того, що відбуваєть-ся з командою. Залишилися всього чотири дні. Потрі-бно добре підготуватися до матчу Ліги чемпіонів. Спо-діваюся, ми виглядатимемо набагато впевненіше, так, як і повинна виглядати команда рівня Ліги чемпіонів.

Нікола КОСТОВ, головний тренер "Металурга" Д:

— Сьогодні вийшла дуже хоро-ша зустріч, навіть в деяких моме-нтах несподівано жорстка. У на-шій команді, як і в "Шахтарі", грають технічні футболісти. Але це футбол і було "дербі", в якому обидві команди прагнули перемо-гти. Ми дуже легко пропустили гол після перерви. А до цього ми вели спокійно свою гру. Пропустивши ж, стали допускати розриви між лініями, особливо між захистом і півзахистом. "Шахтар" міг цим скористатися і забити другий м'яч. Я задоволений своєю командою і дякую фут-болістам за те, що вони билися до останнього. За-били гол на останній хвилині. Фактично, цей ре-зультат влаштовує нашу команду.

— Пане Костов, якби сьогодні були присутні ваші дискваліфіковані і травмовані лідери, це б вплинуло на тактику?

— Я не думаю, що це б вплинуло на нашу такти-ку. Вважаю, "Шахтар" не така проста команда, з якою можна грати цілком в атакуючий футбол. Я бажаю "Шахтареві" успіхів у Лізі чемпіонів.

— Зовсім недавно ви придбали бразильця Фабиньо і відразу випустили його в такому мат-чі...

— Можливо, я поспішив. Він ще не готовий висту-пати на необхідному рівні, слабо знайомий з украї-нським футболом. Це була помилка — випустити його в стартовому складі.

...ЗНОВУ НЕ ЗМОГЛИ

	ФК «Львів»	0	2	ЧОРНОМОРЕЦЬ	
<p>Марушак-к Гальчук Романюк Жданов Кицута Даньків Федорчук (Шевелюхін, 65) Г. Баранець Худзик (Панас, 70) Б. Баранець Полтавець (Гордієнко, 75)</p>		<p>⚽ 0:1 Васкес (72) ⚽ 0:2 Корітько (78)</p> <p>27 вересня, 18.00 Львів. Стадіон "Україна". 4500 глядачів.</p> <p>О. Орехов (Київ) О. Войтюк (Бердянськ) В. Валуєв (Запоріжжя) Делегат ФФУ: А. Біденко (Київ)</p>		<p>Ширяєв Нижгородов-к Шандрук Белецький Корітько Гилазєв Косирін де ла Аса Васкес (Мельник, 89) Гришко Мжаванадзе</p>	
<p>Радь Каваців Ільків Котенко</p>		<p>Г. Баранець (32) Гальчук (82)</p> <p>Белецький (17) Нижгородов (85)</p>		<p>Приходько Хіменес Ребенок Васін Корнєв Мельо</p>	
<p>СТЕПАН ЮРЧИШИН</p>		<p>Г. Баранець (64, друге попередження)</p> 		<p>Віталій ШЕВЧЕНКО</p>	

Керманичу одеситів з перших секунд довелося похвилюватися. Гилазев порушив правила проти Григорія Баранця. Борис навісив м'яч у карний майданчик, на який ніхто із партнерів не встиг, щоб продовжити атаку. Згодом Анд-рій Даньків хорошим пасом знай-шов Полтавця. І вже Роман, не виявивши належної активності, втратив голевий шанс. Воротар Ширяєв першим встиг до м'яча.

Минає ще десять хвилин гри, і львів'яни "зусиллями" найдосвід-ченіших гравців команди Жда-

нова, Марущака, Гальчука ство-рили собі ганебний момент. Пер-ший недбало відпасував на воро-таря, другий несподівано поцілів третьому в ногу. М'яч відбився від Гальчука, потрапив до Косиріна, який такі епізоди не марнує. Проте у форварда одеситів зникло го-льове чуття. Олександр запустив м'яча високо над воротами.

Григорій Баранець на швидко-сті технічно пройшов майже по-ловину поля, видав пас на Полта-вця, але Роман удруже марнує слушну нагоду забити гол. Удару

завдав, але такого, що Ширяєв зумів перевести на кутовий. Ефе-ктно, але не ефективно із 30-мет-рової відстані прострелив по во-ротах Ширяєва Анатолій Кицута. Та кіпер витяг м'яч із дальньої "дев'ятки".

Після цього емоції на полі вляг-лися, до моменту, коли Косирін у боротьбі із захисниками впав у карному майданчику. М'яч по-трапив до урутавця Васкеса. Се-бастьян бив по майже незахище-них воротах, на щастя для госпо-дарів, — невлучно.

Гравці ФК "Львів" більше воло-діли м'ячем і були активнішими на вістрі атаки. Однак гра в кор-откий пас і з великою кількістю пе-редач зводила їхні напрацювання нанівець. У боротьбі із Дмитром Гришком жовту картку "заро-бив" Григорій Баранець. Півобо-ронцеві виривався з-під опіки за-хисника, можливо, і не навмисно, але підіграв собі м'яч рукою. Ар-бітр був поруч, тож розцінив цей епізод як порушення правил.

Минуло ще кілька хвилин і Григорій пасує на Даньківа. Гила-зев заважає ударити Андрієві,

вибиває м'яча з-під ноги на Пол-тавця. Однак Роман втретє "запо-ров" момент. Буває й таке, коли футболісту не щастить, на пер-ший погляд, у простих ситуаціях.

Прийшла черга відзначитися і Худзику, але у власному карному майданчику. Павло досить техні-чно у підкаті нейтралізував не-безпечну атаку Мжаванадзе. Пе-рший тайм на цьому завершився.

Врешті, в епізоді, коли Мжаванадзе порушив правила проти Григорія Баранця і Борис скинув м'яч брату, якого уже наздогнав грузинський легіонер і навіть встиг схопити за рукав футболки. Порушення очевидне, але саме у цей момент Баранець відмахнув-ся від гравця, і вдарив його по го-лові. Фол очевидний. Тож друга жовта картка не забарилася. Вона миттєво перетворилася на вилучення. У меншості важче атаку-вати, але ще гірше оборонятися. Прикро, що арбітр перше і очеви-дне порушення не побачив, а за-фіксував лиш його наслідки.

"Чорноморці" підняли "якір" і побігли за удачею. Гилазев з цен-трального кола передає м'яч Ко-

сиріну, Олександр стрімголов мчить лівим флангом, робить простріл на воротарський майда-ничок, де першим на м'ячі опиня-ється Васкес. Минає ще шість хвилин і одесити знову рвуться в атаку. Комбінація де ла Аса — Бе-лецький — Корітько завершуєть-ся влучним ударом білоруса. Отак україно-іноземні моряки вдруге взяли не надто захищені львівсь-кі ворота.

Безперечно, є запитання до всіх учасників сьогоднішнього дійства. Але що робила оборона, коли за-бивалися м'ячі у наші ворота і як повинні діяти нападники на вістрі атаки, львівський глядач з трибун стадіону цього не побачив і не по-чув...

Однак не можна весь час про-гравати, тож прийде свято й на львівську вулицю.

Олександр ПАУК.

P.S. Коли верстався номер, надійшла інформація, що головний тренер ФК "Львів" Степан ЮРЧИШИН подав у відставку.

Післямова

Михайло КАЛИТА, старший тренер ФК "Львів":

— Одразу після гри важко щось говорити. Детальний аналіз буде через день-два. У першому таймі гра нам вдавалася, ми більше контролювали м'яч і треба було реалізовувати свої моменти, але, на жаль, цього не ста-лося. Якби ми забили гол, але мала б інший характер. Загалом, гра зламалася після вилучення нашого гравця. Після помилки у захисті пропустили два необов'язкові голи.

Віталій ШЕВЧЕНКО, головний тренер "Чорноморця":

— У нас була важка ситуація, все-таки, до цього програли дві гри. Добре настроїлися і правиль-но зіграли тактично. У першому таймі боялися грати в пас. Після забитого гола пішла хороша гра. У нас було більше моментів, і ду-маю, що рахунок — по грі. ФК "Львів" — молода, ам-бітна команда, яка з часом гратиме в хороший фут-бол.

ПОСУНУТИ "МЕТАЛ" НЕ ВДАЛОСЯ

МЕТАЛІСТ	3	1	ВОРСКЛА
Горяїнов Ганцарчик Обрадович Папа Гуйє Майдана Валяєв Едмар Слюсар Тришович (Рику, 46) Девич (Бордіян, 67) Коельо (Фомін, 89)	1:0 Коельо (11) 2:0 Слюсар (22) 2:1 Цуррі (26) 3:1 Коельо (83)	Долганський Даллку Красноперов Цуррі Ярмаш Єсин С. Кравченко Кулаков (Главіна, 69) Маркоський Медведєв Сачко (Чичиков, 71)	
Бажан Барилко Зеє Курилов	В. Сіренко (Симферополь) С. Соботюк Г. Бич (Обидава — Київ) Делегат ФФУ: Б. Воскресенський (Київ)	Остапенко Деспотовський Янузі Джурчич Чеснаков	
Мирон МАРКЕВИЧ		Микола ПАВЛОВ	

"Металіст" відразу вирішив взяти бика за роги. Вже на 6 хвилині Едмар з лінії карного майданчика небезпечно пробив по воротах Долганського — м'яч пройшов біля правої стійки. А на 10 хвилині Девич з лівого флангу нависив зі штрафного — точнісінько до рук голкіпера. Зрештою, активність господарів поля принесла плоди хвилиною потому: на власній половині поля гості невдало виконали аут, Джексон у силовому протистоянні виборів м'яч і метрів з 25 надіслав його низом у дальній, правий, кут воріт. Після го-

ла полтавці рішуче перехопили ініціативу і почали штурмувати володіння суперників. Тепер вже "Металіст" був змушений захищатися, і протягом наступних 10 хвилин харків'яни зуміли підійти до ворожих воріт лише раз, та й тоді Тришович з далекої відстані хіба що налякав горобців. Такі малодушні дії улюбленців не знайшли розуміння у місцевої торсиди, і на трибунах почувся невдоволення свист. Дарма: можливо, оборонна тактика була такою собі хитрістю, аби приспати пильність гостей, адже вже неза-

баром Коельо на правому фланзі накрутив кількох суперників, зіграв в стінку з партнером і з кута карного майданчика виклав шкіряну кулю паралельно воротам під удар Валентину Слюсару — м'яч пройшов акурат під Долганським, який, будемо відверті, міг зіграти і краще.

Другий пропущений м'яч не дуже знітив полтавців, які вперто продовжували тиснути на харків'ян і скоротили відставання вже через чотири хвилини. Команди, ніби змовившись, відверто не бажали ускладнювати собі життя проривами безпосередньо до воріт і вирішили посперечатися із гравцями київського "Динамо" Алієвим та Нінковичем у вмінні забивати з-за меж карного майданчика: після Коельо і Слюсара таким саме чином відзначився і Дебатик Цуррі, надіславши м'яча до лівої від Горяїнова «дев'ятки». "Металіст" кинувся відновлювати перевагу, і був за крок від успіху, коли Девич справа увірвався до володіння Долганського, обіграв трьох чи чотирьох захисників, але дуже слабо вдарив у голкіпера — забракло місця і часу на підготовку. "Ворскла" лічені хвилини потому відповіла не менш небезпечно — Дмитру Єсину не вистачило якихось сантиметрів, аби з кута карного майданчика по дузі закрутити у нижній лівий кут воріт. Хлопці Маркевича зрозуміли, що в результаті гри у відкрий футбол можуть недорахуватися очок, тому зосередилися на обороні, не дозволяючи біль-

ше полтавцям, які продовжували володіти ініціативою, створити щось небезпечне. Лише раз у воротарському майданчику господарів виникла нервова штовханина, після прострілу з лівого флангу оборони, а всі інші потуги гостей майже не несли ніякої загрози. Проте на перерву зовсім без моментів команди не пішли: безпосередньо перед свистком Девич мав знімати всі питання щодо переможця, коли після прострілу зліва зловив ногою м'яча у повітрі на лінії воротарського майданчика... Але свою гру Марко не може віднайти з самого початку цього чемпіонату — шкіряна куля понад поперечиною полетіла на південну трибуну.

Уперерві Мирон Маркевич вирішив додати міцності середній лінії своєї команди і змінив Тришовича на Олександра Рикуна. Чи то заміна спрацювала, чи то тренерські настанови, але в перші 10 хвилин другого тайму "Металіст" заволодів м'ячем та територією і створив кілька нагод. На кожен з випадів "Металіста" у "Ворсклу" знайшлася адекватна відповідь: і якщо Сачко у вигідній позиції поблизу одинадцятиметрової позначки не зміг як слід прийняти передачу справа, то трьома хвилинами пізніше харків'янам відверто. Полтавці стрімкою атакою розірвали лівий фланг захисту суперників, і Ярмаш по діагоналі увірвався до карного майданчика, з кута якого потужним ударом поцілив дальню хрестовину воріт.

Обмінявшись небезпечними

випадами, команди загрузили в середині поля і протягом наступних хвилин 20 створили лише по одній потенційно небезпечній атаці. Загалом, в цей період матчу "Ворскла" володіла деякою ігровою перевагою, яка, втім, не знайшла ніякого продовження. Аби переломити хід поєдинку, наставники команд в цей час проводять ряд заміни, які значно пожвавили гру, вона пішла на зустрічних курсах, а Бордіян та Чичиков увійшли в перелік найпомітніших на полі гравців. На 80 хвилині пройшла генеральна репетиція вирішального епізоду матчу: Бордіян та Коельо спільними зусиллями пройшли від центрального кола до карного майданчика, в якому Віталій, зрештою, і впав — але арбітр показав, що все було в межах правил. "Ворскла" огризнулася моментом, який мав Даллку, проте миттєво пропустила контратаку: той самий Бордіян по центру закинув м'яч до карного майданчика суперників на Коельо, який, приймаючи сферу спиною до воріт, повалився на землю — ззаду бразилеця надто активно підтримував руками Цуррі. Сіренко вказав на одинадцятиметрову позначку — рішення доволі неочевидне, втім, як і непризначення пенальті в ці ж ворота п'ятьма хвилинами раніше. Коельо вирок виконав чітко, розвівши м'яч та воротаря по різні боки. У час, що залишився, "Ворскла" за інерцією ще йшла вперед, але шансів не мала.

УСТАНОВКИ В ПОРОЖНІЙ КІМНАТІ

ТАВРІЯ	1	1	ХАРКІВ
Бандура Алундеріс Назаров Ільницький Хайдучек (Шмаков, 64) Голайдо Галуза Любенович Зборовський (Ковпак, 52) Гоменюк-к Гігядзе (Ідахор, 52)	0:1 Гунчак (46) 1:1 Ковпак (90, пн.)	Налєпа Чеберячко Комарницький к Гунчак Панковець Іванов Сучков Мілько Козоріз Кась'янов (Городов, 72) Рибейро (Платон, 78)	
Рапаліс Донець Йокшас Бурдулі	В. Шевцов (Одеса) О. Корнійко (Миргород) С. Возняк (Миколаїв) Делегат ФФУ: С. Решко (Київ)	Стойко Соколенко Піхур Бойченко Батиста	
Михайло ФОМЕНКО		Михайло СТЕЛЬМАХ	

У Симферополі зустрілися невдахи першої половини турніру. І якщо симферопольська "Таврія" зупинилася за крок до зони вильоту, то її суперник по домашньому матчу ФК "Харків" опинився на п'ятнадцятій сходинці таблиці про ранги. До того ж харків'яни у восьми матчах так і не змогли здобути бодай одну перемогу.

Господарі підійшли до звітного матчу з оновленим складом. Як і в попередній зустрічі, у Кривому Розі місце у рамці воріт зайняв 22-річний Бандура. Не було знайомого прізвища і на лаві запасних. Замість травмованого Диканя і нестабільного останнім часом Родича тренерський штаб кримчан включив до заявки на матч 25-річного Рапаліса.

Проти харків'ян наставник "Таврії" Михайло Фоменко вирішив виставити трьох нападників: Зборовського, Гігядзе і Гоменюка. На перших хвилинах це принесло користь. Симферопольці упевнено пішли на ворота суперника і створили кілька небезпечних нагод. Любенович намагався переправити м'яч у сітку воріт харків'ян, Галуза пробив невдало з дальньої відстані.

Втім, на цьому все цікаве в першій половині зустрічі закінчилося. В подальшому команди особливими швидкостями не відзначалися. Запам'ятався лише вихід Гоменюка на побачення з голкіпером гостей, але форварда кримчан тримали відразу два захисники і завдати при-

цільнішого удару Володимир не зумів.

У спокійному русі перший тайм так і завершився, а ось другий розпочався для "Таврії" дуже неприємно. Після розіграшу штрафного Руслан Гунчак метрів з сорока спрямував м'яч точнісінько у сітку воріт кримчан.

Наступні хвилин десять пройшли за переваги господарів. Але знову Любенович, Ковпак та Ідахор, які вийшли на заміну відразу після пропущеного м'яча, зупинилися за крок від голу. Протягом всього часу, що залишився до фінального свистка кримчани провели поблизу штрафного майданчика харків'ян. Нападники "Таврії" намагалися обстрілювати воро-

та суперника, але ні Ковпак, ні Ідахор, ні Гоменюк ніяк не могли зрівняти рахунок. М'яч або оминав рамку воріт, або, як в одному з епізодів, нігерієць з капітаном кримчан, які знаходилися в лічених метрах від воріт харків'ян, так і не розібрався кому ж із них бити першо-му.

Порятунок для симферопольців прийшов незадовго до фінального свистка. У боротьбі Ковпака за м'яч із гравцем "Харкова" арбітр зустрічі побачив порушення і призначив одинадцятиметровий удар, який сам постраждалий і виконав. Чотири компенсованих до другого тайму хвилини не змінили цифр на табло — нічия 1:1.

Євген ПЕРЕСЕВТОВ.

Післямова

Михайло СТЕЛЬМАХ, в.о. головного тренера ФК "Харків":

— Всі чудово розуміли, що це була гра за шість очок, тому нам було прикро втратити перемогу в цьому поєдинку. Потрібно подивитися чи був пенальті на останніх хвилинах. Стосовно самовіддачі, бажанням та боротьби у мене немає претензій до своїх футболістів, але одного гола для перемоги було замало, хоча у нас сьогодні були можливості, щоб забити більше.

Михайло ФОМЕНКО, головний тренер "Таврії":

— Коментувати в черговий раз нема чого. Як ви думаєте, після таких матчів можна запрошувати до збірної наших футболістів? Я гадаю, що з такою грою вони навряд чи потрапили б навіть до збірної Криму. Причина такої гри проста. У футбольному житті немає нічого складного. Якщо люди не підвищують свій професійний рівень, то він поступово падає. Про це говорилося неодноразово. Проте у мене, на жаль, склалося таке враження, що сьогодні (і не лише) я робив установку в порожній кімнаті.

VENI, VIDI, VICI

ДИНАМО 3 0 КРИВБАС

<p>Богущ Бетас Асатіані Михалік Ель Каддурі Вукосевич (Яроменко, 72) Еременко (Шацьких, 61) Нінкович (Гіоане, 46) Алієв Кравець Бангура</p>	<p>1:0 Алієв (18) 2:0 Нінкович (26) 3:0 Алієв (47)</p> <p>26 вересня, 20.30, Київ. Стадіон "Динамо" ім. В.Лобановського. 7000 глядачів.</p> <p>Є.Абросимов О.Маньковський (обидва — Одеса) А.Приймак (Сімферополь)</p> <p>Делегат ФФУ: О.Балакін (Київська обл.)</p>	<p>Куслій Сердюк Грановський Ковальчук Максимов (Рожков, 79) Бартулович Булку (Шепетовський, 61) Павло Пашаєв Костишин (Опря, 80) Бюлюкбаші Мелашенко</p>
<p>Шовковський Морозюк Несмачний Романчук</p>		<p>Боровик Котелюх Ібанда</p>
<p>Юрій СЬОМІН</p>		<p>Олег ТАРАН</p>

хлопчиками для побиття. А між іншим, це — середняки вітчизняного футболу.

От і в даному поєдинку, кияни вирішили долю матчу до середини першого тайму. Два голи-красені. Естетика для гурманів. Заради цього можна і померзнути на стадіоні. Не менш красивим вийшов і третій м'яч у матчі, який Алієв забив на початку другої 45-хвилини. "Гадюниш", як встигли прозвати Алієва киянські вболівальники, забив і перший м'яч у зустрічі. І в обох випадках зробив це у своєму фірмовому стилі.

Юлію Цезарю належить відома фраза: "Veni, vidi, vici" (в перекладі з латини — "Прийшов, побачив, переміг"). Традиційним голам Алієва можна приклеїти наступний вираз: "Глянув, ударив і забив". Фантастичні за силою і феноменальні за виконанням удари стають невід'ємною частиною матчів "Динамо" за участю Алієва. Олександр, чекаємо на повторення у Стамбулі.

Інколи задумуєшся, чому хлопця лише у 23 роки підпустили до "основи". Скільки ж він ще таких м'ячів не забив? Куди дивилися колишні тренери "Динамо"? Ех, як кажуть, краще пізно, ніж ніколи. Між голами Алієва, не менш красивим м'ячем відзначився Нінкович. Другий м'яч серба в сезоні, перший він забив "Металісту" і також дальнім красивим ударом. Як бачимо, і Алієв, і Нінкович інших способів для взяття воріт не сприймають!

Хронологію подій у матчі особливо описувати немає потреби. Спокійна гра, абсолютна перевага "Динамо" і часті випадки/моменти того ж "Динамо". По два їх у цей день змарнували Бангура та Кравець. Ще один не використав Гіоане, який філігранно п'ятою замкнув пас Алієва. Напевне, Тиберіу хотів, за естетикою, не відставати від партнерів.

А що "Кривбас"? Команда Тарана чи то на тлі "Динамо" загубилася, чи холодна погода вплинула.

Командної гри абсолютно не спостерігалося. В атаці пригадати особливо нема чого, самотньо бігали десь у центрі поля Бюлюкбаші та Бартулович. Лише оборону можна похвалити. Хоч би ти що, а Бангуру в офсайду пастку разів з п'ять піймали. У жодному з голів їх важко звинуватити. Втім, від цього криворізьжям не легше — перша велика поразка в сезоні.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Матч у Києві відкривав програму дев'ятого туру і грався у п'ятницю, тому що в наступний вівторок на "біло-блакитних" чекає матч ЛЧ у Стамбулі. Традиційно, керманич "Динамо" не робив жодних перестановок у складі і на гру з "Кривбасом" вийшов основний склад. Відсутні були: дискваліфікований Діакате і поки що травмований Милевський. Їхні місця зайняли Малхаз Асатіані та Артем Кравець.

У криворізьців, які після восьми турів посідали дев'яту сходинку, з аналогічних причин не могли грати двоє основних футболістів: дискваліфікований Балабанов і травмований Мотуз. Отож, команди були у рівних умовах перед поєдинком. Матч мав би показати, наскільки відчутна різниця між другою і дев'ятою командою в національній першості.

Як з'ясувалося, різниця не прос-

то, а неймовірно відчутна. Я б навіть сказав, це — прірва. Чому акцентую увагу на цьому? Тому що незадовго до поєдинку начитався, що рівень української прем'єр-ліги підбирається до російської. Загляньмо в турнірну таблицю наших сусідів. На другому місці йде "Динамо", а на дев'ятому — "Спартак" із Нальчика. Нещодавно ці команди грали між собою, і матч закінчився мінімальною перемогою москвичів — 1:0. За збігом обставин, я той матч переглядав, і скажу, що Нальчик цілком міг і перемогти "Динамо".

У нашій же першості останнім часом я не бачу, щоб хтось міг щось протиставити киянам. Лише лідер — донецький "Металург" пристойно виглядав, хоча також програв. А в інших випадках "Динамо" розбиралося з опонентами. Запорізький "Металург", "Арсенал", "Чорноморець" виглядали

Післямова

Олег ТАРАН, головний тренер "Кривбасу":

— Складно коментувати гру. Тим більше, після таких пропущених м'ячів.

— Ви спокійно реагували на те, що відбувалося на полі як за рахунку 0:0, так і за рахунку 0:3. Ви спочатку вже не вірили в успіх команди у поєдинку з "Динамо"?

— Це ваша суб'єктивна думка.

— У вас сьогодні було 17 чоловік у заявці. Настільки серйозна кадрова проблема у команді?

— Так, дуже багато травмованих гравців. На даний момент саме стільки футболістів було в мене у розпорядженні.

Юрій СЬОМІН, головний тренер "Динамо":

— На мій погляд, упродовж тридцяти хвилин ми показували футбол пристойного рівня, було багато комбінацій. Втім, потім мої підопічні стали діяти якось хаотично, особливо у другому таймі. Цілком можливо, гравці берегли сили, оскільки через три дні на нас чекає поєдинок у рамках Ліги чемпіонів. Ми задоволені перемогою та окремими епізодами гри.

— Бангура вже не в першому матчі у простих ситуаціях діє не найкращим чином. З чим пов'язаний спад у грі нападника?

— Ісмаєлю необхідний гол, щоб відчувати впевненість у своїх силах. Головне, що у нього є моменти. Адже якщо є моменти, то є і надія. Інакше було б гірше. Чекаємо і сподіватимемося, що він заб'є.

— Наприкінці поєдинку на полі знаходилися чотири нападники. Це пов'язано з тим, що не було альтернативи гравцям, які знаходилися на полі?

— Після заміни Вукосевича його місце зайняв Гіоане, який, у принципі, і раніше грав там. Яроменко та Шацьких, які вийшли на заміну, діяли з глибини. Явних змін у тактичних схемах ми не робили.

ВІДШТОВХНУТИСЯ ОД ДНА

ІЛЛІЧІВЕЦЬ 2 1 АРСЕНАЛ

<p>Глуценко Мельник Чучман Соляник Савін Кириличук Кашевський Кривошеєнко (Нефедов, 89) Ярошенко (Іващенко, 75) Воробей (Камдем Камдем, 64) Беганський</p>	<p>1:0 Ярошенко (8) 1:1 Симоненко (49) 2:1 Кривошеєнко (82)</p> <p>28 вересня, 17.00, Маріуполь. "Іллічівець". 7 000 глядачів.</p> <p>О. Шмигельський В. Пономарьов (обидва — Львів) М. Васюта (Рівне) Делегат ФФУ: А. Гаваші (Ужгород)</p> <p>Беганський (42)</p>	<p>Рева Хомин Мандзюк Беньо Євсєєв Кузнецов (Жоземер, 46) Ессола Симоненко Старгородський (Півненко, 85) Біто (Олійник, 46) Лисенко</p>
<p>Шуховцев Корреа де Олівейра Ситник Оберемко</p>		<p>Деонас Захаревич Богданов Заваров</p>
<p>Ілля БЛИЗНЮК</p>		<p>Олександр ЗАВАРОВ</p>

ко відправив крутого в "дев'ятку" воріт Рєви. "Арсенал", на жаль, не пішов в атаку. Весь перший тайм команди провели іноді в гострих, але загалом обережних атаках.

У перерві в "Арсеналі" відбулися дві заміни. На поле вийшов Олійник і "секретна зброя" киян — Жоземер, що недавно відновився від травми. Проте спрацювала інша "зброя", а саме: "гармата" Симоненко. На 49-й хвили-

ні він зрівнює рахунок, пробивши здалеку.

Одразу тренер гостей зробив дві заміни, кинувши в бій Олійника та Жоземера. І знову повторення першого тайму. Після швидкого гола — майже без моментів. Рівна гра як за рахунком на табло, так і за подіями на полі. Здалеку пробивали Ессола та Симоненко, але наприкінці матчу маріупольці виглядали гострішими. Спочатку Іващенко про-

бивав майже з лінії воротарської — вище! А потім господарі забили, як з'ясувалось, переможний гол. Це Савін на фланзі звільнився од опіки та зробив результативний простріл на ногу Кривошеєнку, який розстріляв ворота гостей. Каноніри намагались зрівняти рахунок, але "Іллічівець" не дав супернику жодних шансів.

Вадим МОМОТЮК,
Ігор БЄЛОВ.

Післямова

Олександр ЗАВАРОВ, головний тренер "Арсеналу":

— Хто більше хотів, той і виграв. Це нормальне явище. Трохи важкувато після більш-менш вдалий ігор зібрати команду і психологічно налаштуватися. Це сьогодні було видно. Після впертої боротьби з "Шахтарем"

було складно. Ті гравці, які у нас в оренді, іноземці, які вже давно повинні додавати, а не робити вигляд, що грають у футбол. Зрівнявши рахунок, футболісти злякалися незрозуміло кого, чого і не показали своєї гри. Проблеми є, і дуже великі, в психологічному плані. Важко ми відходимо від ігор з "Шахтарем", "Динамо". Таке відчуття, що чим сильніше суперник — тим ми краще граємо. Сьогодні чисто психологічно ми програли повніс-

тю. Не говорю, що недооцінка була, але приблизно так.

Ілля БЛИЗНЮК, в. о. головного тренера "Іллічівця":

— Хотілося б, по-перше, похвалити всю команду, керівництво, тренерський штаб, лікарів, масажистів, які готували команду, переймали цією грою. Та самовіддача, яка була присутня в грі команди, порадувала всіх, і вболівальників в першу чергу. Хлопці були єдиним колективом, білися один за одного. Дуже радий, що матч закінчився на нашу користь.

— Чим мотивована, все ж таки, заміна воротаря?

— Після гри в Запоріжжі ми дали шанс Глуценку. Вважаю, що сьогодні він зіграв на належному рівні. На Ігоря ми все одно розраховували. Він — провідний гравець команди, він — лідер, у нього багатий досвід і ніхто його з рахунків не скидає. Це нормальна, здорова конкуренція, яка ще нікому не зашкодила.

 ДНІПРО	1	2	МЕТАЛУРГ Зп	
Старцев Грицай (Коноплянка, 79) Белик Русол (к) Феррейра (Денисов, 46) Алсидеш Лоло Калиниченко (Воробей, 46) Назаренко М. Пашаєв Льопа	 0:1 Невмивака (52) 0:2 Лоло (58, у свої ворота) 1:2 Льопа (83) 28 вересня. 19.00. Дніпропетровськ. "Дніпро-Арена". 27 000 глядачів.	Постранський Челядинський (к) Невмивака Степаненко Вернидуб Польовий Аржанов Тигарев (Опанасенко, 62) Годін Рудика (Лазарович, 81) Силук		
Каніболоцький Давидсон Лисицький Р. Гусєв	Алсидеш (20) М. Пашаєв (40) Белик (88)	Вернидуб (12) Челядинський (58) Степаненко (65)		
Володимир БЕЗСОНОВ		Жук Кабанов Пісоцький Перишич Кривцов		
		Анатолій ЧАНЦЕВ		

У матчі дев'ятого туру між "Дніпром" та запорізьким "Металургом" була своя родзинка. Адже він мав пройти на новій сучасній арені, якій через чотири роки належить приймати чемпіонат Європи. Символічно, те, що цей матч припав саме на дніпровське "дербі". Адже зустрічі команд Дніпропетровська і Запоріжжя завжди розцінювалися, як поєдинки найвищого ґатунку.

Бажання вживу побачити перший офіційний матч на новому стадіоні було велике: 27 тисяч глядачів з 31 можливої — тому підтвердження, адже вартість квитків коливалася в межах від 50 до 100 гривень. І лише у п'ять секторів квитки продавалися за мінімальною ціною в десять гривень.

Революційні зміни у складі "Дніпра", що з'явилися ще на минулому тижні, викликали, мабуть, не менший інтерес від самого матчу. Не дуже переконлива гра в атаці та відсутність, через травми низки провідних виконавців: до раніше травмованого Самодіна додалися Голєк і Кернозенко. Шеласєва і

Шершуна, схоже, остаточно перевели до резерву. Напередодні вони відіграли повний матч за дублерів. Зате вперше з'явився в основі Ігор Лоло, він разом з Русолом склали пару центральних захисників. Далеко уперед був висунутий лише один форвард — Белик, але своєрідною підпорою йому стала центральна вісь Назаренко — Калиниченко. За фланги відповідали Феррейра і Льопа. Персональною опікою "Дніпро" прейматися не захотів. Форвардів гостей які активно переміщалися у пошуках бомбардирського щастя передавали "з рук у руки" Грицай, Лоло та Алсидеш, а за цим процесом уважно спостерігав Андрій Русол.

У перші двадцять п'ять хвилин форварди взагалі воротарів не турбували. "Дніпро" мало територіальну перевагу, але реальної користі з цього не отримало. Довгий розіграш м'яча в центрі поля у розрахунок на помилку в обороні не приніс дивідендів, оскільки гості очевидних промахів в захисті не припустилися. За Беликом невідступно стежив Невмивака, не до-

ПОБІЧНІ ЕФЕКТИ РЕОРГАНІЗАЦІЇ

зволюючи форварду "Дніпра" спокійно прийняти м'яч і розвертатися. Дніпропетровці спробували перевести гру на фланги, але гравці "мудрили": коли потрібно було на максимальній швидкості йти до воріт суперника, вони бездарно розпоряджалися передачами, неточно били по воротах і таке інше.

У свою чергу "Металург" за першої слушної нагоди робив небезпечні вилазки до воріт Старцева, даючи зрозуміти, що не збирається дотримуватися гостьової тактики. Швидкий Силук і потужний Рудика змусили працювати оборону "Дніпра" з повним навантаженням. Гострий випад гостям

"Дніпра". Через кілька хвилин ситуація повторилася, але цього разу удар Година вийшов неточним. У наступній атаці ледь не забили вже дніпропетровці — Льопа бив з лінії штрафного майданчика, але м'яч просвітив поруч зі стійкою воріт. А вже в наступній серйозній атаці Силука на підступах до штрафної збив Пашаєв. Стандарт пішов виконувати Годін. Вдало зроблена передача знайшла у штрафній зоні Невмиваку, який головою переправив м'яч у ворота.

Після відпочинку дніпр'яни зробивши відряду дві заміни, кинули в наступ великі сили, але отримати з цього користь так і не зуміли.

шкіряного у верхній кут власних воріт.

Агонія господарів, які усвідомили, що бій уже програно, але ще не змирилися з цим, вилилася в навалу відчаю, коли м'яч, як вибухова куля снував навколо штрафної "Металурга", але рахунок залишався незмінним аж до 83-ї хвилини, коли за фол проти Белика арбітр призначив штрафний, майже по центру воріт. Простіше кажучи — на позначці Льопи. Трибуни загуділи. І відбулося: удар Дмитра був сильним і точним. Сітка прийняла м'яч у свої обійми.

Коли до кінця зустрічі залиша-

Післямова

Володимир БЕЗСОНОВ,
в. о. головного тренера
"Дніпра":

— У нас іде реорганізація. І я, як нова людина, бачу що тут давній застій, який потрібно ламати. Що ми і робимо. Але це одна справа. І зовсім інше, що з таким браком висококласні футболісти грати не мають права. Було 60-70 відсотків браку в простих передачах. Суперник у нас не відбирав м'яч — ми його просто віддавали. Будь-яка реорганізація не проходить безболісно, і я думаю, що потрібно набратися терпіння. Якщо керівництво клубу довірить, я продовжуватиму цю лінію й надалі. Я помітив, що команда ходить зараз по колу, а щоб рухатися вперед, потрібно підійматися вгору по

здався на 17-й хвилині, коли Рудика після флангової передачі пробив по воротах головою. А перший по-справжньому небезпечний момент виник на 25-й хвилині, коли м'яч після удару Година з 25-и метрів зі штрафного з великими труднощами парирував голкіпер

спіралі. А для цього потрібна свіжа кров, молоді хлопці, у яких більше бажання грати, віддаватися улюбленій справі. Я йтиму своїм шляхом, і якщо все буде нормально, найближчим часом, думаю, команда гратиме на хорошому рівні.

Анатолій ЧАНЦЕВ,
головний тренер
"Металурга":

— Дякую господарям за гостинність і вітаю всіх шанувальників футболу з відкриттям такого чудового стадіону. Тепер про гру. Півтора тайми наша команда виконувала намічений план. Але десь після 25-ї хвилини другої половини матчу гравці стали притискатися до штрафної, що й призвело до гострих моментів біля наших воріт. Проте загалом тренерський штаб задоволений перемогою.

лися лічені хвилини, дніпр'яни, забивши про оборону, всією командою пішли вперед. І мали шанс уникнути поразки, проте м'яч після удару Воробєя вже з лінії воріт вибив капітан "Металурга" Челядинський.

Олександр ПЕТРОВ.

 ЗОРЯ	1 0	КАРПАТИ
Комарицький Гаврюшо-к Храмцов Омоко Болохан Каменюка (Цимакуридзе, 76) Райчевич Гомес Бага (О. Єрмак, 63) Джихані (Діденко, 86) Годой Алвеш Жуніор	 1:0 Райчевич (57) 28 вересня, 16.00. Луганськ. Стадіон "Авангард". 15 000 глядачів. Є. Венгер (Київ) М. Левко (Чернівці) Валерій Лисакевич (Харків) Делегат ФФУ: В. Парандников (Київ).	Романенко Вол. Федорів Петрівський Милошевич Пшеничних-к С. Кузнецов (Зеньов, 66) Годвин Ощипко Гурулі Худоб'як (Фурта, 77) Кожанов (Кобин, 66)
Тлумак Половков Симінін Грінченко	 	Когут Голодюк Гурський Ткачук
Анатолій ВОЛОБУЄВ		Олег КОНОНОВ

Нарешті луганська "Зоря" перервала серію без перемог на рідному стадіоні. Востаннє перемогу на своєму полі команда святкувала 4-го травня поточного року над "Нафтовиком". Статистика взаємин луганської і львівської команд за час незалежних чемпіонатів є безкомпромісною. Із 16-ти ігор, проведених в рамках чемпіонату України, було зафіксовано лише два нічийні результати — в Луганську, та у Львові. А в решті ігор, як правило, перемога однієї з команд на своєму стадіоні. Винятком є минулий сезон, в якому "Карпати" змогли виграти двічі. А за останні чотири чемпіонати, два з яких — в рамках першої ліги, переможена ко-

манда програвала обов'язково з сухим рахунком.

У складі луганців, як і раніше, були відсутні хворий Ігор Коротецький травмований Ігор Скоба та дискваліфікований Сергій Шевчук. Зате повернувся в команду Омоко, він пропустив гру в Сумах через невелике ушкодження. А всі достоїнства новачків команди Баги та Жуніора змогли своїми очима побачити уболівальники луганської команди. Забігаючи наперед, потрібно сказати, що Жуніор залишив дуже хороше враження. Наставник гостей зробив єдину заміну у складі команди. Замість Максима Фецука в стартовому складі дебютував Олександр Гурулі. Він — син відо-

НАРЕШТІ СТІНИ ДОПОМОГЛИ

мого грузинського футболіста Гіі Гурулі.

З перших же хвилин підопічні Анатолія Волобуєва пішли шукати щастя біля чужих воріт. Львів'яни зайняли оборону, тому перший тайм не ряснів ігровими моментами. За перший тайм у автора цих рядків в записнику з'явилося лише три записи, які заслуговували на увагу. Перший на шостій хвилині, коли Жуніор пройшов правим краєм і зробив передачу в штрафну на Багу. Той головою бив у дальній кут, але неточно. Другий запис — це 23-я хвилинка, коли Олександр Гурулі вирішив здалеку перевірити реакцію Андрія Комарицького, але м'яч пройшов поряд зі стійкою. І 42-а хвилинка, обрізка в центрі поля у господарів поля

призвела до того, що м'яч опинився у Дениса Кожанова, але удар був неточний.

Усі основні події розгорталися після перерви, тому другий тайм виглядав змістовнішим і цікавішим. На 51-й хвилині команда зі Львова мала, напевно, найкращий момент забити. Відзначитися міг Іван Милошевич, але його удар головою в нижній кут воріт голкіпер луганців перевів на кутовий. Одразу після цього "Зоря" змогла відкрити рахунок. Почав голеву атаку Микита Каменюка на правому краю, продовжив її Гомєс подачею в центр штрафної. Далі захисники вибили м'яч подалі від своїх воріт, на вільного від опіки Мірко Райчевича, і тому ніхто не заважав пробити здалеку точно по воро-

тах. Всеволод Романенко був безсилий що-небудь в цьому моменті зробити. Відчувши впевненість, луганська команда продовжувала атакувати ворота суперника. За цей час господарі поля змогли створити кілька моментів для взяття воріт. Учасником цих атак незмінно був бразильський легіонер Жуніор, але не вистачало точності в завершальній стадії. Запам'яталася красива комбінація, розіграна за участю Джихані, Каменюки та Жуніора. Останній не реалізував момент. Остання п'ятихвилинка була за підопічними Олега Кононова. Вони досить серйозно потурбували свого суперника, втім, безрезультатно.

Євген ЄВГЕНЬЄВ.

Післямова

Олег КОНОНОВ,
головний тренер
"Карпат":

— У попередньому турі команда провела серйозну і важку гру з "Металістом", яку ми прогнали. На цю гру настроювалися дуже серйозно, оскільки знали, що наш сьогоднішній суперник прагнучиме перервати свою безвиграшну серію в рідних стінах. Думаю, що зустріч була достатньо змістовною як з нашого боку, так і з боку "Зорі". У на-

шій команді був хороший момент, але ми його не реалізували. Отже, є над чим працювати. Тим більше, позитивні моменти в нашій грі є. Підтвердження цьому гра минулого туру з харківською командою.

Анатолій ВОЛОБУЄВ,
головний тренер "Зорі":

— Гра була важка. Такі зустрічі зазвичай так і проходять. Психологічно нам потрібна була перемога в домашній грі. Хлопці це розуміли, і я думаю, що це наклало свій відбиток на їх дії. Хотілося, звичайно, краще, але головне, що є результат. Працюватимемо далі.

Олександр ХАПСАЛІС:

АМЕРИКАНСЬКІ ДІТИ ЛЮБИТИМУТЬ "ДИНАМО", БО МОЄ СЕРЦЕ НАЛЕЖИТЬ УКРАЇНІ

ВІДПОЧИНОК ЛИШЕ У КИЄВІ

— Олександр Антоновичу, пройшло багато років з того часу, як ви переїхали до Америки. Розкажіть, будь ласка про своє нинішнє футбольне, тренерське життя, про ваш клуб "Динамо" (Лос-Анджелес).

— Зараз літо — найактивніша футбольна пора. Робота у нас починається фактично з 5.30 ранку і до вечора. Години до 22-ї. Навантаження на дітей чималі, самі розумієте, період канікул, і діти найбільше відвідують футбольні школи. Перші тренування починаються о 5.30. Перше у мене закінчується приблизно об 11 ранку.

— А відпочивати коли?

— А відпочивати — тут, у Києві, вдома, з друзями. Прикро, звичайно, що не всіх встигаю побачити тут, в Україні. У мене ще до від'їзду до США є один день — сподіваюся, ще встигну когось із друзів побачити. Хотілося б побачити Дем'яненка, Блохіна, Безсонова, Баля, однак вони всі по різних містах. Я зараз практикую тренування з дітьми віком від 3,5 років. Діти дуже хороші. У футбол як такий ми ще не граємо, граємо в дитячі ігри: доганялки, стрибалки... Для того, щоб дитина змалечку звикала до гри, швидкості, щоб отримувала просто задоволення від гри. Я цим займаюся вже 17 років. Батьки дітей всі як один говорять: вам, Олександр, за життя треба пам'ятник ставити за вашу любов і за ваше ставлення до роботи з дітьми. Є діти талановиті, є не дуже. Але з усіма треба багато працювати. Але якщо отримуєш зарплату, її треба відпрацьовувати. Це моя робота і вона мені подобається. І змінювати я її не хочу, хоча пропозицій було дуже багато. Навіть ось зараз перебуваю в Україні, а мої підопічні телефонують мені і питають: "Коуч, коли ти приїдеш? Ми сумуємо за тобою". Батьки телефонують і тут же дають дітям слухавку. Ось і зараз я приїду в Лос-Анджелес, а вже за добу у нас запланована командна гра.

— Кажуть, перший тренер — найголовніший. Як він дає перший поштовх у футбольне життя, так воно і складеться...

— Моїм вихованцям вже по 27 — 28 років. Один з моїх колишніх учнів виступав у чемпіонаті Молдови, ще один грав за юнацьку і молодіжну збірні США, потім потрапив у MSL "Чивас Ю. Ес. Ей". Це моя безпосередня робота, адже я колишній футболіст, і клуб наш називається "Динамо". Повна назва клубу — моє ім'я, прізвище, а потім іде слово "Динамо". Наш клуб знає, пам'ятає і любить "Динамо". Ми навіть завоюємо для наймолодшого віку футбольні форми з логотипом "Динамо". Намагаємося зберегти і передати дітям традиції цього українського клубу. Єдине, що засмучує, — це обмеження у спілкуванні з колишніми партнерами по команді через брак часу. Час від часу приїжджаю до України, коли встигаю — бачу. Є учні, які грали в Україні, Молдові, Ізраїлі. Це з першого покоління

Коли футболіст віддає свою душу футбольному клубу, — честь йому і хвала. Справу він робить благородну, однак, разом з тим, і звичну — так, власне, і має бути, адже футбол — це своєрідна творчість. А вона є покликом душі. Тим більше, коли мова йде про клуб — улюбленця багатьох поколінь, — "Динамо" (Київ). Коли ж футбольна людина залишається вірною своєму клубу і серцю, і душею, поза ним і навіть в іншій частині планети, — благородність її зростає в декілька разів. Ось тільки звичайним таке явище не назвеш. Бренд "Динамо", виявляється, популяризують не просто за кордоном, а як для нас з вами, на іншому краю планети — в Сполучених Штатах, на узбережжі далекого Тихого океану.

Молоде покоління, може, не пам'ятає цього гравця, проте він є невід'ємною частиною історії київського "Динамо" 70 — 80-х років минулого століття. Тричі чемпіон СРСР, тричі володар Кубка СРСР, чемпіон світу молодіжної збірної Радянського Союзу у 1980 році. Він вилив всю свою любов у створення в Лос-Анджелесі ФК "Динамо". Зберіг при цьому всі традиції його українського тезки: емблему, екіпірування з логотипом, систему тренувального процесу. Мова йде про півзахисника 70 — 80-х років Олександра Хапсаліса. Свій талант, а разом і історію, традиції "Динамо" Валерія Лобановського, свою любов до футболу Олександр Антонович передає нині наймолодшим, хай і неукраїнським, дітям. Серед його вихованців та учнів — україномовні й російськомовні діти емігрантів віком від трьох років і старші. Футбол, як і славі клуби, мають популярність та історію, а кордонів він просто не може мати. Отже, благородну справу робить Олександр Хапсаліс. Людина грецького походження, яка виросла в Казахстані, а найкращі роки провела в "Динамо", щоразу наголошує на тому, що він душею українець. В той же час помітні в бесіді нотки ностальгії, коли мова заходить про Казахстан. Воно й не дивно: розпочинав гравець кар'єру в клубі флагамена тамтешнього футболу — "Кайраті".

Олександра Хапсаліса нам приймати у Києві відверто пощастило — екс-динамівець приїжджає в Україну, коли раз на півроку, коли раз на рік. Посприяли нам у зустрічі його друзі — Віктор Люсиченко, екс-гравець "Динамо" 70-х Олександр Бойко та керівництво ФК "Оболонь". Завдяки їхній допомозі, у тісному графіку Олександра Антоновича (президент "Динамо" Лос-Анджелес приїхав до Києва на два дні) знайшлося кілька годин для нашого часопису.

Олександр Хапсаліс з американськими вихованцями.

ня випускників, які вийшли ще з найменших. Можу сказати, що коли йдуть тренування, коли батьки приходять забирали дітей додому, вони не хочуть іти, просять тренуватися ще.

ПІД ПИЛЬНИМ ОКОМ МАМ З ДИТЯЧИМИ ВІЗОЧКАМИ

— Які вікові групи ви ведете? У своєму клубі ви займаєтесь виключно тренерською роботою?

— Я веду класи від 3 до 5 років, 5-6 років, 6-7 років і вже потім 12-13 років.

— Який акцент ви робите при наборі дітей? Це американські діти чи емігранти?

— Звичайно, якщо це клуб "Динамо", то хотілося б, щоб у ньому вчилися і виступали якомога більше російськомовних дітей. Але зараз для мене особливої різниці немає. Раніше було набагато простіше. Років 5 — 10 тому. Емігрантів було більше, а зараз нові діти народжуються, вони вже американці. У мене зараз 19 росіян, 7 мексиканців, 2 гватемальці, 4 американці, один чорношкірий (талановитий хлопча). А от у роботі я роблю акцент навіть не на російській, а на українській футбольній школі. Молодим це треба пояснювати, розтлумачувати що таке "Динамо", які його традиції, а ось дідусі, бабусі, які живуть в Америці, вони всі "Динамо" пам'ятають і, згадуючи минуле, розуміють тебе з півслова. Ті діти, які приходять до школи з дідусями, бабусями, з ними набагато цікавіше і приємніше розмовляти. Вони всю історію "Динамо" знають "від" і "до". Гравців, тренерів, їхній зріст, вагу, можливість, таланти. Знають, хто на якій позиції грав, хто з ким у парі, хто проти кого. З ними дуже цікаво спілкуватися. Помітно, що молоді, яким по 30 років, вони приводять своїх дітей. Ті діти менше орієнтуються в історії "Динамо". Приємно спостерігати, що коли ми тренуємося, то молоді мами з дитячими візочками зупиняються і спостерігають за нашими тренуваннями. А ми

кожного ранку виходимо в місцевий парк і проводимо там тренування.

— Чи відчувається різниця в роботі між американськими дітьми і російськомовними?

— Звичайно, відчувається. По-перше, це гроші. Кожен з нас заробляє гроші. У мене є класи платні, а є ті, які я веду на громадських засадах. З кожного віку я обираю дітей, які мені потрібні, які підходять — шестирічні, семирічні, дванадцятирічні. У чемпіонаті Лос-Анджелеса лише в одній віковій групі 119 команд.

— Лише однієї вікової групи?

— Так, лише одного віку. Тому знайти дітей для свого клубу дуже важко. Доводиться працювати з тими дітьми, які є. Я вважаю, що вони вже через два роки проявлять себе з якнайкращого боку. Ось уже зараз клас (5 — 6 років) виграв чемпіонат міста у своїй віковій групі. При цьому забили 98 чи 99 голів за чемпіонат. Дуже важливо розуміти, що до кожної дитини потрібен індивідуальний підхід. І важ-

ливо не те, якою дитина є сьогодні, а те, якою вона буде завтра.

У своїй роботі я веду конспекти, всі тренування записую, зберігаю. У нас є чітка програма роботи. Набагато вперед. І я знаю над чим конкретно потрібно працювати індивідуально, з кожною дитиною.

У НАС НЕМА ПРОБЛЕМ З ПОЛЯМИ

— Олександр Антоновичу, на якій стадії розвитку в Америці "європейський" футбол? На скільки в країні, вихованій в душі хокею, баскетболу і американського футболу приживається цей вид спорту?

— Він на дуже високому рівні. Ну ви тільки подивіться статистику: одного певного віку на першість Лос-Анджелесу понад 100 (!) команд. Я думаю, що не те що в Україні, але й у Росії такого високого рівня футболу немає. Тут дуже сильні студентські команди, а дитячий футбол на фантастичному рівні. Наприклад, у моєму клубі понад 20 команд різних вікових груп хлопців і дівчат. А таких клубів у Лос-Анджелесі і навколишніх територіях 250-300. У кожного клубу в одній віковій групі може бути до 20 команд. А сам клуб може мати до 20 тренувальних полів у доброму стані, з яких, як правило, чотири — ідеальної якості. Уявіть собі: є вікові групи від 8 до 19 років, і кожна команда має можливість проводити тренування на окремому тренувальному полі. У кожного футбольного клубу окрім тренувальних полів є тенісні корти, басейни. Це тут, в Україні, дітям не вистачає спортивних майданчиків, а там такої проблеми взагалі не існує. Такої великої кількості тренувальних полів, я думаю, немає в жодній країні світу. Хіба, може, в Бразилії більше. Я вважаю, що Америка — одна з найфутбольніших країн світу. Американці такі: якщо беруться за справу, то хочуть бути першими, найкращими, найдосконалішими. Нещодавно в Швеції проходив міжнародний дитячий юнацький турнір, у ньому взяли участь лише зі США 112 команд. Навіть по цьому факту можна робити висновки, на якій стадії розвитку європейського футболу в Америці.

— Ви говорите, що дуже важливо для дітей яким буде перший тренер. Зараз простежується така тенденція, що варто дітям зіткнутися з професійним футболістом в Україні, як вони вже можуть потрапити за кордон. Шевченко — скоріше виняток, аніж закономірність. Воронін на професійному рівні в Україні не грав і у ранньому віці поїхав до Німеччини. Чим можна пояснити таке явище?

— Справді, в цьому є проблема українського футболу. Я думаю, що поступово в Україні ставлення до дитячого футболу стає серйознішим. В таких клубах, як "Динамо", "Дніпро", "Шахтар", дитячому футболу приділяють велику увагу. Проблема, на мій погляд, у тому, що команди приділяють більше уваги легіонерам

і роблять меншу ставку на свою молодість. Ось я подивився на гравця "Спартак" на прізвиське Мочарт. Ми у свій час швидко бігали, ніж він і такі, як він. Звичайнісінький футболіст, а грошей, мабуть, віддали за нього чимало. Дітям потрібно давати можливість рости. Навіщо витрачати \$ 20 мільйонів на легіонерів, які будуть "гріти лавку", якщо ці кошти можна вкласти в дитячий футбол. Якби все залежало тільки від мене, — скільки талантів я бачив у тих чи інших школах! Куди вони всі діваються?...

НУ, І ЩО НАКЕРУЄ У ФУТБОЛІ ФЕХТУВАЛЬНИК?

— По завершенні кар'єри була у вас можливість працювати в Росії, Україні, Казахстані?

— Була, і не одна. Навіть дуже спокусливі пропозиції були. Не хочу говорити які. Була одна пропозиція з Казахстану. Одна людина на той час була головою Олімпійського комітету Федерації футболу Казахстану. А помічником у нього був голова Спортивного комітету Акбаєв. Коли я поїхав з Алма-Ати до Києва, тоді писали про мене, мовляв, я зрадник. Я на це не ображався. Так ось один мій дуже хороший друг запропонував мені роботу в Казахстані. Це мала бути робота у дитячому футболі, і керівництво попросило пригнати програму роботи та підготувати дітей. Я написав таку програму. Ось ця людина (фехтувальник) каже: "Давай свою програму". Я подав йому зошити. Він її навіть не дивився, а так, мимохідь перегорнув сторінки. Я розвернувся і пішов геть. Як може фехтувальник бути керівником дитячого футболу?! Борець повинен займатися боротьбою, а футболіст — футболом. А там, у Федерації футболу сидять люди, які ніколи не займалися футболом. Після цього я сказав: "Більше з такими людьми я на футбольні теми говорити не буду". А потім я зрозумів, що мого — це діти. Хай дорослими займаються інші фахівці. Я буду займатися дітками. Якщо хтось із них, коли виросте, стане професійним футболістом, я буду за них тільки радіти. Я міг би займатися професійним футболом, а це можу, але та політика, яка зараз у нього існує, мене засмучує. А тренерська доля дуже важка.

— Як гравцю, який пройшов високу школу європейського футболу, 17 років тому важко було призвичаїтись до американських реалій?

— Починалася все дуже важко. Але спасибі моєму найкращому другові, був такий гравець в Росії Олександр Головня (він грав у московському "Динамо", в юнацькій збірній СРСР, молодіжній). Перші півроку були дуже складними. Уявіть собі: дружина працює, а ти сидиш у неї на шії і не знаєш, чим займатися. Головня мені каже: "Давай будеш грати". Я йому у відповідь: "Сашку, мені вже 37 років". Він мені каже: "Яка різниця? Ти в чудовій фізичній формі". В Сан-Дієго, за 200 кілометрів від Лос-Анджелеса, базувалася його клуб. Ну, думаю, поїду. Виїхали о дев'ятій ранку, а машину я ще на той час не водив. А дружина якраз тоді купила машину червоного кольору. А це найстрашніший колір для поліції. До того ж, машина спортивна. Розвинув швидкість до 200 км/год. Коли бачу: ззаду поліцейські машини прилаштувалися. А правил я тоді ще досконало не знав. Зупинили мене, потім поліцейський приставив до мене свого нагана (сміється).

Перевірили документи, але, що правда, потім відпустили. Порадили так швидко не їздити, і до місця призначення я дістався вже без пригод. А в Сан-Дієго, після другого тренування, мене взяли в команду. Коли мене запитали, який у мене вік, я не знав, що писати. Головня каже: "Ніхто твоїх даних перевіряти не буде". В анкеті я написав, що мені 29 років. Я був тоді у нормальній спортивній формі. Це був не звичайний футбол, а одна з його американських видозмін. Це навіть не футбол, а міні-футбол з бортами. Коли захисник і нападник повинні між собою мінятися. Виходило по грі так, що я постійно лише оборонявся. Навантаження під час гри божевільні. Але в житті треба спробувати все. До речі, ця команда увійшла до Книги рекордів Гіннесса — впродовж 11 років її ніхто не міг обіграти, впродовж 10 років вони були незмінними чемпіонами Америки. Київське "Динамо", московський "Спартак", "Барселона", які приїжджали до Америки, не могли їх обіграти. "Динамо" одного разу грало з ними три дні і лише на третій день кияни зіграли з ними внічию. А в перший день програвали навіть 0:8. Поки я звик до їхніх правил! У цей футбол дуже важко грати. Головна специфіка — використовувати борти як таких собі партнерів. І дуже ретельно іде підбір гравців, які б відчували м'яч, суперника і борти одночасно. Якби "Динамо" побуло там ще днів зо три, воно почало б вигравати. "Спартак" московський, який завжди грає "в стіночку", "летів". Клівленду — 0:11, Сан-Дієго — 0:10, Лос-Анджелесу — 0:10. Михайло Михайлович Коман довгий час не міг зрозуміти правил і збагнути, як виходить так, що гравець команди-суперника постійно опиняється віч-на-віч з голкіпером його команди. Така хитромудра специфіка майданчика з урахуванням переваг для атакуючої команди. Хто не міг одразу збагнути правила, той був у програвші.

СЬОМІН — ЛЮДИНА СПРАВИ

— Київське "Динамо" це великий бренд, який люблять і в Україні, і в колишньому Радянському Союзі. Наскільки "Динамо" знають і люблять у США?

— Знати, може, і не всі знають, але коли чують назву нашого клубу, відразу заходять в Інтернет і набирають назву "Динамо", а ось коли дізнаються, що це за клуб, то дуже ним пишаються. А потім, коли дізнаються, що я там грав, то дивуються, захоплюються. А ось ті сім'ї, чії діти займаються у нашому клубі, а це мексиканці, сальвадорці, гватемальці, всі дуже добре знають історію київського "Динамо". Знають, хто такий Олег Блохін, Андрій Шевченко. Часто ставлять питання: "А хто з них кращий гравець — Блохін чи Шевченко?". А я кажу, що на це питання відповісти просто неможливо. Шевченко молодець, але Блохін є Блохін. Цих людей взагалі не можна порівнювати. У кожного з них на майці було написано "Динамо" і лише на спині у кожного своє прізвисько. Мене попросили дістати справжню форму гравця київського "Динамо", щоб на ній було написано прізвисько "Хапсаліс". Мій помічник через Інтернет замовив у Києві форму "Динамо", але я наполіг на тому, щоб це була форма Блохіна, а я на ній розписався б маленькими літерами "О. Хапсаліс". Я вважаю, що така футболка символічніша. Що й казати, я вважаю Блохіна

великим тренером. Багато хто не вірив у тренерський хист Блохіна, а я відразу сказав, що Блоха, sorry, Блохін підніме український футбол. Тому що він, як і Лобановський, тренер-максималіст. У нього було багато проблем, кого ставити на ту чи іншу позицію, але потихеньку-помаленьку вивів збірну України на вищий рівень. Вірю і в те, що у нього все вийде і в ФК "Москва". Я завжди вірю в тренерів-максималістів. Я знаю, що якщо Юрій Сьомін сказав, що він зробить команду, значить так і буде. Пам'ятаю: я тільки прийшов у "Кайрат", а він закінчував кар'єру гравця. Мені запам'ятався його підхід до роботи: якщо можна поставити у склад молодого гравця, він його поставити. Людина пропрацювала стільки років у "Локомотиві" і команду "з нічого" підняла на такий високий рівень! Коли наш клуб дізнався, що "Динамо" очолив Юрій Сьомін, ми відразу ж на прес-службу "Динамо" надіслали вітання.

— "Динамо", Лобановського, його традиції в Америці пам'ятають?

— Щороку в США проходить турнір, присвячений його пам'яті. Я брав участь у двох таких турнірах. Одного разу наша команда виграє.

— Як ви сприйняли успіх збірної України на чемпіонаті світу-2006 в Німеччині?

— Дуже переживали. Не спали ночами. Коли була серія пенальті (матч 1/8 фіналу проти Швейцарії. — Прим. авт.), Блохін не витримав і не став дивитися серію пенальті. Я теж не витримав і вийшов з кімнати. Зайшов у гараж і просидів всю серію пенальті там (сміється). Потім чути крики по телевізору. Вискочив і зрозумів, що наші перемогли. Дуже радів того дня. Відразу після матчу подзвонив Андрію Бало, привітав його. У них була справжня ейфорія. Він сказав лише три слова: "Не можу говорити". А згодом ми надіслали привітання з перемогою від імені всього клубу "Динамо" (Лос-Анджелес). Блохін підтвердив моє переконання, що він не тільки великий гравець але й великий тренер. "Яким ти був, таким ти й залишився". Це я про Блохіна. Мені приємно говорити, що він геній. Про Хапсаліса, звичайно, так не скажеш. Однак для мене було великою честю, що я з ним грав в одній команді. Тоді у нас була команда геніїв. З першого по вісімнадцятий номер. (У цей час роздається гучний сигнал автомобіля).

— Ой, як гучно! Щастить вам з цими гудками. Все ніяк не можу звикнути. У Лос-Анджелесі такого накопичення автомобілів немає.

— Що, на ваш погляд, означає для України перемога в тендері Україна — Польща — Євро-2012?

— Я вважаю, що це дуже велике досягнення. Воно сприятиме суттєвому поштовху в розвитку українського футболу. Усі мої знайомі "американські" українці дуже хочуть приїхати у 2012 році на чемпіонат Європи. Мені дуже хотілося б привезти в 2012 році на Україну свою команду для виступу в рамках програми Євро-2012, для того, щоб вони відчули атмосферу українського футболу.

РАДЯНСЬКЕ "КЛАСИКО" УЖЕ НЕ ТЕ...

— За подіями російського українського, казахського футболу стежите?

— Звичайно! Тільки-но приходжу додому, одразу заходжу в Інтернет і проглядаю усі українські та російські новини. Я все

знаю. Зараз у мене одне завдання: купити пакет трансляції Першого українського каналу. Зараз у мене є чотири спортивних канали, які я постійно дивлюся. Тому я уважно стежу за всіма подіями і український та російський футбол знаю дуже добре. Казахський футбол... Мені дуже боляче за "Кайрат". Він тільки останнім часом трохи піднявся. Часу, звичайно, не вистачає, щоб все знати, але іноді і трьох хвилин достатньо, щоб бути в курсі всіх подій.

— Наскільки я чув, в США навколо останнього протистояння "Динамо" — "Спартак" був великий ажіотаж. Чи це справді так?

— Звичайно! Він і досі існує. Коли матч закінчився з рахунком 4:1, і Сьомін заявив, що "Динамо" обіграє "Спартак" і вдома, місцеві ЗМІ написали: "Це, мабуть, якась помилка". Але коли кияни виграли і в другому матчі з таким же рахунком, ви не уявляєте, як усі в Америці раділи.

— Той дух протистояння між "Динамо" і "Спартаком", який був за Радянського Союзу, відчувався в цих двох останніх матчах?

— Та ні! Це вже зовсім інше. От раніше, то був справжній дух. Стадіони тоді були заповнені вщент. Ажіотаж перед такими матчами починався за багато днів до його початку.

— Навіть перебуваючи в Америці, підтримуєте зв'язки з колишніми партнерами по команді?

— Робити зараз це нелегко, оскільки практично всі працюють. Ось і зараз я був декілька днів на Україні і не всіх побачив. Дем'яненко — в Азербайджані, Безсонов — у Дніпропетровську, інші постійно на тренуваннях. Звичайно, хотілося б всіх побачити.

— А в Америці зі співвітчизниками контактуєте?

— Наприклад, з Віктором Каневським. Дивовижна людина. Це раніше не було можливості, а зараз можна переглянути, які голи він забивав. Я себе на відео ніде не можу знайти, а Каневського — можна. Це людина-легенда. Я коли його бачу по телебаченню, не перестаю ним захоплюватися. Він навіть у своєму віці показує з м'ячем дива техніки. Таких відомих футболістів, як Каневський, мабуть, в Америці більше немає. Наскільки я знаю, якщо в Америці і є колишні динамівці, то ніхто з них дитячим тренером не працює. Я один такий свого роду. Зараз в Америці живе відомий історик українського футболу і письменник Девід Аркадєв, котрий свого часу написав багато книжок про історію київського "Динамо". Коли ми святкували п'ятнадцятиріччя клубу, він був на цьому заході і писав про цю подію. Він завжди мене запитує, коли я приїжджаю до Києва, куди я в першу чергу їду. Я відповідаю: "Звичайно ж, на стадіон "Динамо" до пам'ятника Валерію Васильовичу Лобановському". А тільки потім зустрічаюся з друзями.

— Ким ви вважаєте себе по духу? Українцем, американцем чи казахом?

— Звичайно ж, українцем.

— Де, як ви відчуваєте, сьогодні ваша Батьківщина?

— Я вважаю, що Батьківщина у мене одна — Україна. Друга Батьківщина — Казахстан, а третя — Америка. Тут, на Україні, найкращі друзі, які мене завжди підтримують. Тут діти мої, онуки... Життя моє розпочиналося в Казахстані, але основна частина пройшла тут, на Україні. Я досі пам'ятаю, як пішки ходив на

тренування від проспекту Перемоги і аж на стадіон "Динамо". Комуś подобається Марсель, комуś Алма-Ата, Лондон, а я вважаю, що Київ — найкрасивіше місто на планеті. І тут найдобріші та найуважніші люди. Хоча і в Алма-Аті теж є уважні люди. Буває, прийдеш на стадіон, сядеш десь збоку, підходять ветерани, впізнають, вітаються, автографи просять. Те саме на стадіоні "Динамо", на "Оболоні". Приємно, коли про тебе пам'ятають. Я всіх пам'ятаю. Для мене Блохін (показує пальцями знаки, які зображають ікону). Не дивлячись на те, що про нього говорять, незважаючи на його важкий характер.

СПОДІВАЮСЯ, ХОЧ ОДИН ХАПСАЛІС ПРОДОВЖИТЬ СПРАВУ БАТЬКА

— Олександр Антоновичу, розкажіть, будь ласка, про свою родину.

— У мене зараз дві родини. Одна живе тут, у Києві, інша — там, в Америці. На Україні живуть два старших сини — це Леонід і Андрій. Одному 31 рік, другому 27. В Америці живуть син і донька. Сина звати Андрій, а доньку Ліза. Виходить, у мене два Андрія, щоправда, меншого уже називають Ендрю. Дружина моя, так би мовити, молодша, вона професійна танцівниця. Вона 10 років була лідером ленинградського "М'юзик — холу". Зараз вона виглядає набагато молодшою, ніж насправді. Це ми, чоловіки, старіємо, а жінки ніколи не старіють. Молодша сім'я вона і є молодша. Ліза займається художньою гімнастикою. І танцює в танцювальній студії. Старша сім'я: дружина надзвичайно красива, струнка. Крім того, що викладає, вона ще й аеробікою займається. Хлопці працюють у бізнесі. Молодший допомагає старшому. На жаль, вони постійно зайняті. Все ніяк не можуть до мене дістатися. Але скажу, що обидві родини достатньо благополучні. Я вважаю, що своїм дітям ми дали гарне виховання. Молодший син Ендрю займається футболом. Єдиний з нашої сім'ї. Як і будь-який батько я намагаюся його наставити, підказати, допомогти. Старші просто грають у футбол заради власного задоволення, а цей саме займається ним. Щодня я даю йому домашнє завдання: зробити певну кількість віджимань. Пропустив, сачконув, не вийшло сьогодні — ця сума переноситься на наступний день. І якщо, не дай, Боже, він хитрує, за тиждень у нього стільки назбирається! Маю надію, що хоч один Хапсаліс де-небудь, коли-небудь реалізує себе у футболі.

— Як ви самі бачите, у нього це захоплення чи бажання стати професійним футболістом?

— Можу лише сказати, що на сьогодні він виступає за команди, які віком на два роки старші за нього.

— Ви вкусили справжнього футбольного хліба. Хотіли б щоб і в сина склалася кар'єра як у вас?

— Боронь Боже! Діти — це для мене святе. А ось кар'єра гравця завжди важка, і хочеться, щоб у мого сина вона склалася краще, ніж у тата. А взагалі, я хочу, щоб мої діти і ті, яких я вчу, в першу чергу стали людьми, щоб коли ми станемо старенькими, не забували про нас.

Матеріал підготували:
Олексій КОМАРОВСЬКИЙ
та Ганна ГУМЕННА.

УЖГОРОДЦІ ДО ВИЩОЇ ЛІГИ ХОЧУТЬ!

ЛУЦЬК

“Волинь” — “Оболонь” — 3:2 (2:1).

28 вересня. 18.00. Стадіон “Авангард”. 5 200 глядачів.

Судді: В. Головки (Дніпропетровськ), В. Жарий (Павлоград), М. Зайцев (Нікополь).

Делегат ФФУ: І. Хиблін (Хмельницький).

Луцьк: Семченко, Ковалюк, Орлатий, Карковський, Паламарчук, Кінаш, Лісовий (Хромцов, 69), Войтович, Пищур, Лапко (Рибковський, 90+2), Черномаз (Гурка, 73). Тренер: Віталій Кварцяний.

Київ: Овсієнко, Клименко, Лозинський, Яворський, Антоненко, Рожок, Лень (Куценко, 46), Демченко (Вишняк, 72), Кармалита, Свиницький (Сибіряков, 69), Онисько. Тренер: Юрій Максимов.

Голи: Пищур (16; 33, з пенальті; 70) — Онисько (39, з пенальті), Рожок (78).

Попередження: Пищур (21), Карковський (54) — Антоненко (33), Демченко (69), Кармалита (89).

Матч проти одноосібного лідера першої ліги волиняни розпочали без побоювання і з перших хвилин намагалися диктувати супернику свою гру. Щоправда, оболонці, у діях яких відчувалася неабияка впевненість, у боргу також не залишалися. Граючи у три нападники, кияни змушували захист “Волині” працювати на повну потужність. У стартову десятихвилинку обидві команди спромоглися створити по кілька небезпечних моментів. Але якщо у господарів справа до удару по воротах так і не дійшла, незважаючи на старання Лісового, Пищура та Карковського, то оболонці одразу ж взялися за справу, але — невлучно...

Варто зазначити, що, навчені помилками минулих поєдинків, захисники лучан у звітній зустрічі відпрацьовували на всі 150 відсотків, чітко граючи у відборі та перекриваючи гостям шляхи до воріт. Господарі у такій ситуації вчинили точно так, як і в попередньому матчі з охтирцями. Лозинський вирішив покрутити фінти перед Пищуром, але не передбачив активності Олександра і втратив м'яч. У боротьбі за останнього Яворський порушив правила на Кінашу метрів за тридцять п'ять від воріт. А така точка — одне з улюблених місць виконання стандартів для Пищура. Сашко традиційно потужно вдарив низом повз стінку, м'яч на лінії воротарського вдарився в землю і залетів у правий нижній від Овсієнка кут — гол!

Поступово гра перейшла більше до середини поля. М'ячем більше володіли волиняни, котрі наситили центр своїми півоборонцями. Однак і гості своїх шансів не втрачали, регулярно організовуючи ата-

11 ТУР 28 вересня — неділя

Ігросервіс — Комунальник — 2:0
Сталь — Динамо-2 — 0:2
ПФК Олександрія — Десна — 0:1
Волинь — Оболонь — 3:2
Кримтеплиця — Закарпаття — 0:4
Дністер — Нафтовик-Укрнафта — 1:1
Енергетик — Княжа — 1:1
Геліос — Прикарпаття — 2:1
ПФК Севастополь — Фенікс-Іллічівець — матч закінчився вчора увечері

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Оболонь	11	7	2	2	30-15	23
2. Закарпаття	11	7	2	2	18-7	23
3. ПФК						
Севастополь	10	7	1	2	20-12	22
4. Ігросервіс	11	6	1	4	17-17	19
5. Волинь	11	6	0	5	17-16	18
6. Дністер	11	5	3	3	15-15	18

ки на ворота Семченка. Але наступний голевий момент виник лише на 31-й хвилині, коли Черномаз, підключившись до атаки, увірвався в карний майданчик “Оболоні” лівим флангом і шикарним ударом з кута воротарського бахнув під поперечину — гостей врятувала лише відмінна реакція Овсієнка, котрий зумів перевести цей удар на кутовий. А під час подачі останнього Кармалита вдарив по нозі Орлатого, котрий приймав шкіряного, вистригнувши з-за спин оборонців, — пенальті. У цьому моменті склалося враження, що гравець киян волинянина не бачив і збирався просто вибити шкіряного, але потрапив у ногу Андрію. Після довгеньких протестів оболонців, які завершилися жовтою картою Антоненку, до позначки підійшов капітан лучан Пищур і потужним точним ударом у ліву “шістку” забив другий гол.

“Волинь”, отримавши суттєву перевагу, продовжувала атакувати, у результаті ж отримала ... гол. Антоненко, перебуваючи сам на лівому фланзі практично на лицьовій лінії, у боротьбі з Ковалюком вже практично втратив м'яч, але той підскочив і потрапив у руку Паламарчука, коли поруч не було нікого з гравців “Оболоні” — пенальті. І на відпочинок — за рахунок 2:1.

Відразу по перерві ситуація на полі змінилася. Природно, що оболонці, намагаючись відігратися, посилили свій тиск на ворота “Волині”. Але те, що їм на допомогу прийшов арбітр матчу, стало, здається, абсолютною несподіванкою для усіх присутніх, адже у першій половині зустрічі його дії не викликали жодних нарікань і підозр щодо симпатій комусь із суперників. Володимир Головки заповзято почав фіксувати фолі з боку “Волині”, та так, що добрих півтайму лучани практично не могли перейти на чужу половину по-

7. ПФК						
Олександрія	11	5	2	4	17-13	17
8. Кримтеплиця	11	5	1	5	16-16	16
9. Геліос	11	5	0	6	12-15	15
10. Прикарпаття	11	4	3	4	12-10	15
11. Нафтовик-Укрнафта	11	4	3	4	16-16	15
12. Сталь	11	4	1	6	12-16	13
13. Фенікс-Іллічівець	10	3	3	4	14-15	12
14. Десна	10	3	3	4	7-9	12
15. Динамо-2	10	2	5	3	12-14	11
16. Княжа	11	2	4	5	12-15	10
17. Комунальник	11	2	1	8	12-28	7
18. Енергетик	11	1	3	7	7-17	6

У наступному турі зустрічаються

4 жовтня — субота

Нафтовик-Укрнафта — Енергетик
Оболонь — Кримтеплиця
Десна — Волинь
Княжа — Геліос

5 жовтня — неділя

Закарпаття — Дністер
Динамо-2 — ПФК Олександрія

ля, — інформує сайт уболівальників волинян. — Щойно розпочиналася їхня атака, вона відразу гальмувалася свистком арбітра. Гості, користуючись такою допомогою, влаштували справжню облогу воріт “Волині”, але, як це не дивно, абсолютно нічого суттєвого створити не змогли — грамотні дії захисників лучан перешкоджали їм завдати принципового удару по воротах. Тому хвилин двадцять кияни обмежувалися біганиною навколо карного “Волині”, а гра набула ознак сумбуру. Вивів арбітра та оболонців зі “ступору” третій гол підопічних Кварцяного. На 70-й хвилині швидка контратака центром завершилася проходом Кінаша, Славко перед штрафним майданчиком накрутив Яворського і віддав праворуч на хід свіжому Хромцову, котрий залишився без опіки захисників. Олег пройшов трохи далі і з-під захисника прострелив точно на лінію воротарського, де Пищур, випередивши Клименка, лівою підправив м'яч у сітку — і це хет-трик!

Гостям втрачати було вже нічого і вони усією командою пішли в атаку. Щоправда, їхні комбінаційні дії до успіху ніяк не призводили, маючи кваліфіковану протидію з боку захисту волинян. Але забити гол надії киянам таки вдалося. На 78-й хвилині Рожок зумів з лінії штрафного чудово “підіграти” м'яч ледве не на дев'яносто градусів і відправив того у верхній лівий від Семченка кут — 3:2. Надалі гості хоча й атакували, але в більшості випадків їхні зусилля завершувалися втратою м'яча. І лише Ониську вдалося двічі вдарити по воротах лучан з-за меж карного. Але в першому випадку м'яч пішов вище, а в другому на відмінно зіграв дев'ятнадцятирічний Семченко, ліквідувавши загрозу. Волиняни ж мали шанс уже на останній із трьох компенсованих арбітром хвилин, коли Пищур ви-

Ігросервіс — Сталь
Прикарпаття — ПФК
Севастополь
Комунальник — Фенікс-Іллічівець

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	П(п)
Матвій Бобаль (“Ігросервіс”)	10	9(5)
Олександр Пищур (“Волинь”)	10	8(1)
Юрій Кулинов (“Комунальник”)	10	8(3)
Павло Онисько (“Оболонь”)	11	8(2)
Віталій Прокопченко (“Фенікс-Іллічівець”)	10	7(1)
Валентин Потапів (“Дністер”)	8	5(3)
Дмитро Впер (“Геліос”)	8	5
Олександр Мандзюк (“Княжа”)	9	5
Чарлс Невуче (“Закарпаття”)	10	5

Дискваліфіковані

Віталій Прокопченко (“Фенікс-Іллічівець”)
Богдан Кобець (“Десна”)
Василь Качур (“Енергетик”)
Андрій Морозов (“Княжа”)
Андрій Фартушняк (“Динамо-2”)

конував штрафний метрів з тридцяти. Та цього разу капітану “Волині” відзначитися не вдалося — м'яч пройшов зовсім поруч зі стійкою. Закономірна перемога лучан над лідером дозволила їм піднятися на п'яту сходинку турнірної таблиці. Але однією з родзинок зустрічі стала поява на ньому головного тренера молодіжної збірної України Павла Яковенка, котрий прибув переглянути кількох потенційних кандидатів до своєї команди серед молодих волинян. Судячи з усього, коуч “синьо-жовтих” візитом залишився задоволений, поставивши після матчу кілька “галочок” у свій список і пообіцявши завітати до Луцька і на наступний поєдинок проти “Динамо-2”.

Олег ШЕВЧУК.

ОВІДІОПОЛЬ

“Дністер” — “Нафтовик-Укрнафта” — 1:1 (1:0).

28 вересня. 16.00. Стадіон “Дністер” імені В. І. Дукова. 800 глядачів.

Судді: Є. Арановський (Київ), А. Баранівський (Бородянка), В. Пилипенко (Фастів).

Делегат ФФУ: А. Симонов (Чернігів).

Овідіополь: Сидоренко, Смішко, Буряк, Бочкур, Старовик, Хромих, Політило (Батальський, 84), Полтавець (Леонов, 77; Лещук, 90+2), Залевський, Забара (Коншин, 60), Штурко (Качур, 60). Тренер: Ігор Негара.

Охтирка: Величко, Барішников (Валуца, 55), Харченко (Єсип, 87), Кретов (Бідненко, 46), Монахов, Кикоть (Антипов, 73), Башлай (Коломієць, 46), Каракевич, Зайчук, Карпенко, Снитко. Тренер: Валерій Городов.

Голи: Смішко (35) — Каракевич (54).

На 90+4-й хвилині Каракевич не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Леонов (89)

— Антипов (88), Кретов (32).

Після двох перемог поспіль овідіопольський “Дністер” уперше в своїй історії піднявся на п'яту сходинку в турнірній таблиці першої ліги. Він обійшов навіть свого опонента у звітному поєдинку, недавнього представника еліти охтирський “Нафтовик-Укрнафта”. Отже, протистояння обіцяло бути важким. І треба сказати — матч виправдав очікування.

Гра в першій половині вийшла в'язкою, майже без моментів, — інформує прес-служба овідіопольців. Проте господарі свій шанс забити знайшли. На 35-й хвилині затяжна атаквальна акція овідіопольців після розіграшу кутового завершилася прострілом Політила з правого флангу і центральний захисник Богдан Смішко буквально метрів з семи-восьми переправив м'яч у ворота — 1:0.

Після перерви активізувалися футболісти “Нафтовика-Укрнафти”. Гості випустили на поле двох свіжих гравців, одним із яких виявився відомий Руслан Бідненко. І вже на 54-й хвилині рахунок став рівним. Прикре обрізання в центрі поля найкращого гравця овідіопольців у цьому поєдинку Сергія Політила призвело до того, що охтирці провалили оборону “Дністра” на правому фланзі (місцеві захисники робили штучний офсайд, тож за детального аналізу цього моменту можуть виникнути питання до бокового судді) і в результаті плутанини у штрафному Каракевич переправив м'яч у рамку воріт, проте захисники буквально з лінії повернули його в гру... Все вирішив вердикт вже згаданого лайнсмена Андрія Баранівського, який всіма можливими жестами показував, що м'яч перетнув лінію воріт, — 1:1.

Здавалося, що тепер “Дністру” стане ще важче. Але не так сталося, як гадалося: зав'язалася “рубка”, коли стовідсоткові можливості забити мала як одна, так і інша команда. Правду кажучи, більше шансів мали овідіопольці. Але не пощастило.

І тут під завісу поєдинку на авансцену вийшов рефері Євген Арановський. Вже в компенсований час він призначив пенальті у ворота “Дністра” в ситуації, коли першим на м'ячі був гравець овідіопольців, а футболіст суперника буквально рибкою пірнув йому під ноги, та ще й рукою зачепив м'яч. Але тут із найліпшого боку виявив себе голкіпер Денис Сидоренко, парирувавши в кидку удар Каракевича.

Юрій УСАТЮК.

КРАСНОКУТСЬК

“Геліос” — “Прикарпаття” — 2:1 (1:1).

28 вересня. 15.00. Стадіон “Газовик”. 1 000 глядачів.

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

Судді: Ю. Фоцій (Черкаси), В. Тіпанов (Київ), Р. Марченко (Чернігів).

Делегат ФФУ: В. Хмельницький (Київ).

Харків: Качоренко, Радіонов, Грибанов (Нікітський, 88), Тарасенко (Таран, 90+3), Лебединець, Волошин, Вітер (Ярмолич, 90), Янченко (Рамазанов, 90+1), Леонов (Даудов, 57), Кременчуцький, Ростовський. Тренер: **Юрій Погребняк**.

Івано-Франківськ: Лока-тир, Мостовий, Гребінський, Корнута, Канюк, Данишук, Гордей (Коцаб'юк, 62), Бори-шкевич (Ревуцький, 56; Чуприна, 84), Копча (Фоменко, 75), Худобяк, Страховський (Стоцький, 72). Тренер: **Степан Матвій**.

Голи: Вітер (4, 88) — Бори-шкевич (33).

Попередження: Тарасенко (36), Радіонов (70), Вітер (88), Ярмолич (90+2) — Мостовий (40), Корнута (43).

СИМФЕРОПОЛЬ

“Ігросервіс” — “Комуналь-ник” — 2:0 (0:0).

28 вересня. 15.00. Стадіон “Фіолент”. 800 глядачів.

Судді: А. Кутаков (Бровари), Е. Карапетян, А. Мотика (обоє — Тернопіль). Делегат ФФУ: А. Котов (Донецьк).

Симферополь: Єрещенко, Березовський, Чернік (Ляхнюк, 90+2), Шендрік, Колесник (Ілляшов, 82), Погорельцев (Данилко, 90+1), Бондарчук, Мартинов, Симончук, Якименко (Ібрагімов, 85), Бобаль (Шифир, 89). Тренер: **Сергій Шевченко**.

Луганськ: Павленко, Балицький, Кравченко, Сергеев, Іванський, Князев (Ротань, 46), Бондаренко, Маркевич (Прокопов, 78), Зарицький, Кудинов, Візьонко (Слабишев, 54). Тренер: **Михайло Дунець**.

Голи: Бобаль (50, з пенальті; 55).

Попередження: Березовський (73) — Павленко (49).

МОПОДІЖНЕ

“Кримтеплія” — “Закарпаття” — 0:4 (0:0).

28 вересня. 18.00. Стадіон “Кримтеплія”. 800 глядачів.

Судді: Д. Кутаков (Бровари), Ю. Атаманюк, В. Лазєв (обидва — Одеса).

Делегат ФФУ: О. Гуртовий (Куп'янськ).

Молодіжне: Вокальчук, Лук'янов, Мамутов, Абляметов, Антоноук, Саранчуков, Зейналов (Войнаровський, 62), Пічкур (Печонкін, 77), Мельник, Бабір (Бондаренко, 46), Діабі. Тренер: **Михайло Сачко**.

Ужгород: Бабенко, Чижевський (Вайда, 90), Шопін (Микуляк, 56), Домбрайє, Ковальчук (Костюк, 90), Край, Кіктьов, Браїла (Коц, 82), Ярош (Жерж, 89), Давидов, Невуче (Бабич, 84). Тренер: **Михайло Іваниця**.

Голи: Ярош (73), Давидов (78), Бабич (89), Микуляк (90+3).

Попередження: Пічкур (71), Мамутов (72) — Ковальчук (2), Давидов (75).

Коли після того злочасного матчу з “Феніксом-Іллічівцем” головний тренер “Кримтеплі” Михайло Сачко ска-

зав, що команда не перебуває в психологічній ямі, здалося (і хотілося вірити), що так воно і є. Прикра нічия, потім прикра поразка від “Прикарпаття”, потім ще один кубковий “ляпас” від “Дніпра”, нелогічне фіаско з “Княжою”, важкий матч в Охтирці, який команді очок також не додав, і крапку в цьому ланцюгу невдач поставила домашня зустріч із “Закарпаттям”. Мабуть, помилився наставник: що ж це, як не яма?

Ситуацію ускладнила низка травм гравців — не в найкращій формі через мікротравми Бабір, Діабі, Войнаровський. Заліковують рани Візавер, Таран і Багач. Але, навіть незважаючи на це, нічого не віщувало такого рахунку. Перший тайм ішов під контролем тепличників, вже до хвилини п'ятнадцятої, перш за все, завдяки старанням Пічкура та Мельника, біля воріт голкіпера “Закарпаття” виникали раз-по-раз небезпечні епізоди.

Втім, упевнена гра в обороні досвідчених захисників гостей (серед яких особливо відзначимо бездоганного Чижевського), не дозволила “Кримтеплі” вийти вперед.

На 18-й хвилині Мамутов мав замикаєти навіс із кутового, лише впевнена гра захисників дозволила їм винести м'яч зі штрафного від гріха подалі.

Але й гості не відсиджувалися в обороні — за першої нагоди закарпатці йшли вперед, але до певного часу оборона тепличників не давала збоїв. На 29-й хвилині Мельника звалили на підступах до штрафного, але заробленим стандартом господарі не змогли скористатися: Антоноук бив нехитро, якраз у стінку. Далі були ще декілька напівнебезпечних епізодів, але знову бездоганно зіграли і Бабенко, і Чижевський: перший перевів на кутовий всі загрозливі навіси, а другий вигравав “повітря”.

На другий тайм замість Бабіра вийшов Бондаренко, і це, очевидно, не пішло на користь атаці. Хоча гра і йшла під диктовку “Кримтеплі”, але контратаки “Закарпаття” щоразу ставали гострішими: Невуче почав турбувати оборону господарів все частіше, але до того, щоб відкрити рахунок, також був далекий...

Ключовою в матчі стала заміна, яку зробив тренерський штаб гостей на 56-й хвилині, — замість Шопіна вийшов Микуляк. На 61-й хвилині запам'ятався прохід Бондаренка флангом і навіс на Діабі, але івуарієць ударив головою вище воріт. Ну, а невдовзі, відчувши, що в господарів гра не йде, підопічні Михайла Іваниці кинулися вперед, заробили пару-трійку стандартів, і свого досягли.

Невуче обігнав Лук'янова, влетів до штрафного і намагався зробити простріл вздовж воріт, але м'яч потрапив у руку Мамутова, що й викликало радість нігерійця: арбітр вказав на позначку. Ярош виконав удар чітко, так що кидок Вокальчука був майже формальним. А далі “Кримтеплі-

ця” посипалася, як піщаний пам'ятник — спочатку відірвало руки, потім ноги, а потім і закарпатським вітром знесло голову... Гол Давидова на 79-й хвилині був логічним, оскільки Невуче кримські захисники вже не могли втримати. Легіонер пройшов бровкою і виклав м'яч на Давидова. Якусь невпевненість гри в обороні можна пояснити лише тим, що закарпатський футболіст виходив на ударну позицію майже з офсайду. Але саме це “майже” і зробило свою справу.

На 83-й хвилині “Кримтеплія” була близькою до успіху, але під могутній удар Войнаровського “ліг” хтось із захисників гостей, а Діабі не вистачило точності. Під завісу матчу командний провал дійшов за логікою до останньої опори і надії — голкіпера Вокальчука: з ударами Бабіча та Микуляка він вже вдіяти нічого не зміг.

Армен ПЕТРОСЯН.

АЛЧЕВСЬК

“Сталь” — “Динамо-2” — 0:2 (0:1).

28 вересня. 16.00. Стадіон “Сталь”. 2 000 глядачів.

Судді: А. Абдула (Харків), Г. Дзюбенко (Севастополь), Д. Шаличев (Симферополь).

Делегат ФФУ: В. Мельничук (Симферополь).

Алчевськ: Бабак, Смалко, Пасічниченко, Лоц, Трухін, Валєєв (Оніла, 46; Назарук, 65), Гавриш, Дорошенко, Муховиков, Шаврін, Акименко (Міщенко, 59). Тренер: **Олег Смолянинов**.

Київ: Кичак, Новак, Родина, Бутенін, Кушніров, Аладашвілі (Коркішко, 29), Дедечко, Рибалка (Гармаш, 68), Фартушняк (Імедашвілі, 83), Варанков, Марцваладзе (Суарес, 46). Тренери: **Геннадій Литовченко та Юрій Калитвинцев**.

Голи: Коркішко (44, з пенальті), Варанков (56).

Попередження: Валєєв (36), Оніла (56), Дорошенко (72), Лоц (90) — Дядечко (38), Марцваладзе (40), Фартушняк (68), Суарес (72).

Перший тайм звітного матчу пройшов у рівній боротьбі без особливих моментів біля воріт обох команд. У “Сталі” єдиний реальний шанс для взяття воріт був у самому дебюті посидню — на дев'ятій хвилині після навісу з правого флангу Валєєва у боротьбі із захисником головою намагався вдари-ти Шаврін. Удар у нападника не вийшов, але м'яч відскочив на кут воротарського, звідки лівою ногою пробив Муховиков — вище. Окрім цього епізоду, кілька разів півзахисники передачами врозріз намагалися вивести форвардів на побачення з голкіпером гостей, але щоразу алчевські нападники команди опинялися в положенні “поза грою”. Одного разу така комбінація все ж таки пройшла: Дорошенко віддавав пас на хід Акименкові, але того випередив Кичак. Ще одного разу Акименко все ж таки забив, але гол не був зарахований через офсайд. У “Динамо-2” в першому таймі в атаці також мало що виходи-

ло, проте помилки захисників команди Олега Смолянинова дозволяли киянам атакувати ворота Бабака гостріше. Вже не 12-й хвилині плутанина поблизу свого штрафного Смалка і Валєєва завершилася передачею останнього, прямо на Варанкова, який відразу ж ударив по воротах — Бабак зіграв надійно, й удар білоруського форварда паривував. Після розиграшу кутового захисник “Динамо-2”, Родина, якого оточувала ціла група футболістів “Сталі”, безперешкодно бив головою — вище. А коли йшла передостання хвили-на першого тайму, чергова груба помилка в обороні алчевців коштувала команді пропущеного гола. Смалко, що рухався своїм флангом у напрямку до своїх володінь, корпусом відтіснив Варанков, який одразу помчав із м'ячем у напрямку до воріт Бабака. Смалко руками намагався затримати нападника, і вже в межах штрафного Варанков, втративши рівновагу, опинився на газоні. Арбітр призначив пенальті, який чітким ударом у ніжний від Бабака кут реалізував Коркішко — 0:1.

Гол на останніх хвилинах першого тайму часто стає важким ударом для команди, що пропустила його. Так сталося і зі “Сталлю”, яка після перерви мала розбитий вигляд. Остаточо зламав дух команди другий пропущений м'яч, який кияни забили на одинадцятій хвилині другого тайму. Після розиграшу штрафного 15-річний болівієць Суарес зумів віддати передачу вздовж лінії штрафного на Варанкова, який знаходився між Пасічниченком і Дорошенком. Білорус технічно прийняв м'яч і тут же низом поцілів його у правий від Бабака кут — 0:2.

Нав'язавши молодим футболістам “Динамо” багато жорсткої індивідуальної боротьби, за півгодини ігрового часу, що залишилися, “Сталь” не зуміла продемонструвати єдиної командної гри, і, як наслідок, не створила біля воріт гостей жодного небезпечного моменту. За весь цей час можна згадати хіба що епізод на 80-й хвилині, коли після розиграшу кутового бив Назарук — рикошетом від захисника м'яч знову пішов на кутовий. Взагалі, за весь матч алчевці не завдали жодного точного удару в рамку воріт “Динамо-2” — в активі команди Олега Смолянинова всього шість ударів, усі — неточно.

У підопічних Геннадія Литовченка та Юрія Калитвинцева було ще декілька хороших шансів збільшити свою перевагу, але на останньому рубежі впевнено діяв Бабак, що врятував свою команду від розгрому. На 66-й хвилині зі штрафного, призначеного за двадцять три метри від воріт “Сталі”, в дальній нижній кут бив Дедечко — Бабак у кидку перевів м'яч на кутовий. Через дванадцять хвилин Коркішко, зробивши швидкісний рейд лівим флангом, увірвався до штрафного і з гострого кута вдарив у ближній кут — м'яч пішов за лицьову лінію.

Одразу ж Коркішко завдавав удару після чергової плутанини в захисних редутах “Сталі” — Бабак відбив м'яч. Все той же Коркішко бив з лінії штрафного після чергового хорошого пасу від Суареса — Бабак перевів м'яч на кутовий. На третій компенсованій арбітром хвилині після невдалого удару Шавріна м'яч у сітку добив Дорошенко, проте через положення “поза грою” гол знову не був зарахований.

Алчевська команда поступилася у четвертій зустрічі поспіль, і, схоже, що за всю історію виступів “Сталі” у першій українській лізі це найбільш тривала серія поразок. Окрім того, тенденції щодо поліпшенню якості гри поки також не спостерігається, а тому в уболівальників, яких на стадіоні з кожним матчем дедалі меншає, приводів для оптимізму немає. Алчевська команда не тішить своїх шанувальників ні грою, ні результатом...

Артем ЦИГАНЕНКО.

ОЛЕКСАНДРІЯ

ПФК “Олександрія” — “Десна” — 0:1 (0:1).

28 вересня. 16.00. КСК “Ніка”. 2 000 глядачів.

Судді: М. Даниленко (Бердянськ), І. Куценко (Київська область), Я. Куш (Івано-Франківськ).

Делегат ФФУ: В. Головкин (Дніпропетровськ).

Бурштин: Хомин, Шалата, Лазорик, Качур, Яневич, Долотко, Крохмаль, Головкин, Гирча, Рудницький, Тарас. На заміну виходили: Мигалатюк, Чернов, Барчур. Тренер: **Михайло Савка**.

Чернігів: Федоренко, М. Стоян, Маклаков, Сангаре, Чуланов, Щедраков, Кобець, Бабар, Кучеренко, Гребинюк, Федосенко. Тренер: **Олександр Рябоконь**.

Олександрія: Шевченко, Куций, Чередниченко, Герасименко, Казанюк, Задорожний, Воронченко, Запорожан, Шупик, Постолатов, Буличов. Тренер: **Юрій Коваль**.

Гол: Бабар (36).

Попередження: Запорожан (80), Шевченко (86) — Кобець (27), Маклаков (60), Мостовий (86), Федоренко (90+2).

БУРШТИН

“Енергетик” — “Княжа” — 1:1 (0:0).

28 вересня. 16.00. Стадіон “Енергетик”. 1 200 глядачів.

Судді: В. Козик, В. Дем'яненко (обидва — Мукачеве), І. Староста (Іршава).

Делегат ФФУ: Я. Лемех (Львів).

Щасливе: Байрашевський, Башлай, Налигач, Сахно, Мостовий, Курневич (Малик), Лупашко, Проневич (Зозуля), Чепурненко (Танчик), Морозов, Мандзюк. Тренер: **Віталій Левченко**.

Голи: Долотко (75) — Налигач (90+2).

Попередження: Качур (28), Яневич (56), Шалата (61), Чернов (89) — Лупашко (17), Морозов (29), Зозуля (84).

РОЗГРОМ ВІННИЦЬКОГО ТЕЗКИ

Сергій ЗАВАПЬНЮК З ЧЕРКАС

“Дніпро” — “Рось” — 4:0 (1:0).

28 вересня. 15.00. Центральний стадіон. 1000 глядачів.

Судді: А. Кузьмін (Миколаїв), О. Ставничук, Р. Криницький (обидва — Чернівці).

Делегат ФФУ: В.Сушко (Калуш).

Черкаси: Дейнеко (Коростишівський, 88), Сизихін, Селезньов, Єлисеєв, Ленський, (Синьогуб, 81), Фатій (Безсалов, 61), Грицина, Поліщук (Гонщик, 13), МIRONENKO (Удовиченко, 52), Крамар (Дремлюк, 72), Скороход (Янчук, 75). Тренер: **Анатолій Безсмертний.**

Біла Церква: Наликашвілі (Кудла, 60), Клешня (Шепковський, 46), Блавацький, Зайцев (Соботюк, 60), Андрощук, Соловйов (Глушко, 84), Олійник, Юрченко, Титомир (Ніколасв, 53), Дорогань, Башняк. Тренер: **Ігор Химич.**

Голи: Ленський (19), Гонщик (55), А.Крамар (64, з пенальті), Янчук (84).

На 25-й хвилині Селезньов не реалізував пенальті (поперечина).

Попередження: Удовиченко (66) — Титомир (23), Андрощук (24), Олійник (31), Башняк (41), Шепковський (86).

Незважаючи на солідний підсумковий рахунок, дуже непростою виявилася перемога для господарів — білоцерківська команда з перших хвилин запропонувала дуже щільний пресинг, до якого не всі з черкаської команди були готові. Та все ж таки, невдовзі, взявши під контроль ситуацію на полі, “Дніпро” вдалося повести у рахунок — після подачі кутового найкраще в ігровій ситуації розібрався захисник черкасів Ленський. Ще за кілька хвилин перевагу своєї команди міг збільшити Селезньов, але його удар з одинадцятиметрової позначки поціли в каркас воріт. До перерви забитих голів глядачі більше не побачили, хоча нагоди, насамперед у господарів, для цього були.

Відразу по перерві гості мали свій найкращий шанс розпечатати ворота “Дніпра”, коли після навісної передачі та наступного рикошету від когось з нападників “Росі” м'яч летів у кут воріт Дейнека, якому ціною надзусиль вдалося ліквідувати небезпеку.

Подвоїли рахунок дніпряни силами Гонщика, який, скориставшись помилкою кіпера білоцерківців, буквально закотив м'яча у порожні ворота. Коли ж після пенальті, призначеного за гру рукою та реалізованого Крамаром, рахунок ще збільшився на користь господарів, підсумок протистояння став уже очевидним.

Та попри все білоцерківці й

12 ТУР
28 вересня — неділя
Дніпро — Рось — 4:0
ЦСКА — МФК Миколаїв — 1:0
Нива Т — Нива В — 3:0
Поділля-Хмельницький — ФК Коростень — 4:0
Буковина — Арсенал — 1:2
Десна-2 — Нафком — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД									
	І	В	Н	П	М	О			
1. Дніпро	12	9	3	0	23-5	30			
2. Нива В	12	8	3	1	18-7	27			
3. ЦСКА	12	8	2	2	19-6	26			
4. Буковина	12	8	1	3	18-12	25			
5. Арсенал	12	8	1	3	15-11	25			
6. Нива Т	12	7	4	1	20-8	25			
7. МФК Миколаїв	12	5	4	3	9-7	19			
8. Верес	11	5	2	4	12-8	17			
9. Нафком	11	4	2	5	12-14	14			
10. Поділля-Хмельницький	12	4	1	7	14-14	13			
11. Бастіон	10	3	2	5	12-16	11			
12. Рось	11	3	2	6	9-14	11			
13. ФК Коростень	12	3	2	7	9-24	11			
14. Княжа-2	11	3	1	7	8-15	10			
15. Карпати-2	11	2	2	7	9-15	8			
16. Єдність	10	2	1	7	7-13	7			

надалі продовжували великими силами проводити атакуювальні комбінації, але така їхня активність в атаці давала можливість господарям дуже вільно почуватися під час проведення своїх контратак. Але з усіх численних можливостей, що мали господарі в останні хвилини гри, вони використали лише одну, коли вихід сам-на-сам реалізував Янчук.

Віктор МУХА
ІЗ ЧЕРНІГОВА
“Десна-2” — “Нафком” — 2:1 (1:0).

28 вересня. 16.00. Стадіон ім. Ю.Гагаріна. 150 глядачів.

Судді: А. Бакланов (Кривий Ріг), О. Очкурченко (Миколаїв), І. Горлач (Ужгород).

Делегат ФФУ: В. Ніколаєнко (Київ).

Чернігів: Корж, Костюченко, Мацута, Комар, Донець, Мчедлішвілі (Белка, 60), Комягін, (Воробей, 90+2), Кумачов, Антонов (Шенько, 46), Тимошенко, Буняк (Буленок, 51). Тренер: **Сергій Бакун.**

Бровари: Іванов, Прохоров, Казаков, Найко, Яценко (Кравчук, 46, Шаповал, 62), Поздєєв, Дармороз (Дуда, 33), Негерей, Кушка, Бовтрук, Грона. Тренер: **Олег Федорчук.**

Голи: Комягін (19), Буленок (80) — Кушка (67).

Попередження: Антонов (30) — Дуда (85).

Вилучення: Костюченко (45, фол останньої надії).

Нафкомівці стали першою з початку нинішнього напівсезону командою другої ліги, яка зазнала у Чернігові поразки. І це при тому, що впродовж усього другого тайму вони мали кількісну перевагу. Але деснянські резервісти надто вже хотіли перемогти і, навіть граючи у меншості, при першій-ліпшій нагоді йшли в атаку, розуміючи, що ключ від успіху — біля чужих воріт.

Нереалізація голевих моментів — ось що заважало де-

17. Десна-2 12 2 1 9 5-17 7
18. Оболонь-2 11 1 2 8 8-21 5

У наступному турі зустрічаються
3 жовтня — п'ятниця
Арсенал — Оболонь-2
ФК Коростень — Буковина
Нива В — Поділля-Хмельницький
МФК Миколаїв — Нива Т
Нафком — Дніпро
Верес — Десна-2

4 жовтня — субота
Єдність — Княжа-2
Рось — ЦСКА

5 жовтня — неділя
Карпати-2 — Бастіон

НАЙВЛУЧНІШІ		
	І	Г(п)
Максим Ілюк (“Буковина”)	11	6
Микола Тараров (“Бастіон”)	10	5
Антон Крамар (“Дніпро”)	11	5(1)
Олексій Колесніков (“Поділля-Хмельницький”)	6	4(2)
Ігор Паськів (“Нива” В)	8	4

бютантам друголігових переронів зібрати хоча б якийсь очковий “урожай” у попередніх домашніх матчах. А цього разу вони спромоглися на швидке взяття воріт. До того ж, і комбінація, яка призвела до цього, і сам гол виявилися напрочуд красивими. Доправивши м'яч у штрафний майданчик суперника, господарі поля впродовж лічених миттєвостей виграли кілька повітряних дуелей, а коли смугастий опинився перед Комягіним, той завдав справді невідпорного удару. Шкіряна куля потрясла поперечку і, вдарившись об землю, залетіла у сітку.

У свою чергу гості ще до перерви розіграли ряд небезпечних комбінацій, на вістрях яких опинялися, зокрема, Кушка, Поздєєв та Бовтрук, але юний страж чернігівських воріт Корж не дрімив. А одна з атак броварчан обернулася тим, що центральний оборонець “Десни-2” Костюченко, програючи єдиноборство супернику, котрий виходив би вічна-віч з голкіпером, вдався до фолу останньої надії і цілком справедливо був вилучений з поля.

“Нафком” зрівняв рахунок у середині другого тайму, коли вже згадуваний Кушка застав оборону і воротаря “Десни-2” у дещо розбалансованому стані. Але останнє слово у цьому поєдинку сказав чернігівський нападник Буленок, котрий виїшов на заміну. Самотужки прорвавшись до воріт гостей, він влучив у воротаря, однак одразу ж скористався тим, що Іванов не приборкав м'яч.

КОНЧА-ЗАСПА
ЦСКА — МФК “Миколаїв” — 1:0 (0:0).

28 вересня. 15.00. НТБ “Динамо”. 100 глядачів.

Судді: Ю. Вакс (Симферополь), А. Ганжелюк (Керч), В. Криницький (Рівне).

Константин Деревльов (“Арсенал”)	8	4(3)
Дмитро Булах (МФК “Миколаїв”)	10	4
Йосип Кадар (ФК “Коростень”)	10	4(2)
Андрій Веретинський (“Нива” В)	11	4(2)
Юрій Козлюк (“Верес”)	11	4(1)
Сергій Кушка (“Нафком”)	11	4(1)

Дискваліфіковані
Артем Українець (“Верес”)
Максим Костюченко (“Десна-2”)
Ігор Луць (“Нива” В)
Андрій Петров (ФК “Коростень”)
Олександр Пустовіт (ФК “Коростень”)
Сергій Козир (“Дніпро”)
Сергій Титомир (“Рось”)
Захар Башняк (“Рось”)
Дмитро Белов (ЦСКА)
Олексій Поспелов (“Княжа-2”)
Артем Демченко (“Княжа-2”)
Володимир Табен (“Карпати-2”)

Делегат ФФУ: В. Воргуль (Харків).

Київ: Михайлов, Васильєв, Балацький, Шегда, Бардаченко, Черніков, Роев (Прима, 76), Іванченко (Сухомлинов, 42), Омельченко (Симонян, 90), Капанистий, Білоусов (Приходько, 65). Тренер: **Андрій Зав'ялов.**

Миколаїв: Лавренцов, Охріменко, Васін, Ярюхін, Мариненко, Іртищев, Матюшов, Велієв, Пухта (Мигаль, 75), Волков (Недяк, 85), Булах (Моря, 90). Тренер: **В'ячеслав Мазараті.**

Голи: Шегда (89).

Попередження: Бардаченко (41), Черніков (86) — Велієв (7).

Футболісти обох команд довго налаштовувалися на атакуювальні дії. Першими до воріт суперника наблизилися гості. На 10-й хвилині на навісну подачу з флангу відгукнувся захисник Охріменко, але по м'ячу не влучив. Господарі створили голюву загрозу лише на 19-й хвилині. Роев, виконуючи штрафний із дальньої відстані, вирішив перевірити пильність Лавренцова, проте зненацька голкіпера не застав. Удруге цей же гравець пробив штрафний на 40-й хвилині — м'яч не влучив навіть в рамку. Ось, мабуть, і все стосовно ударів у цілі. В основному ж гра в першому таймі проходила в центрі поля або на підступах до воріт і гострими атакуювальними діями з обох боків не відзначалася.

Незабаром після перерви Булах не реалізував ідеальний момент, щоб вивести МФК “Миколаїв” уперед. Здавалося, миколаївський форвард зробив все правильно, пробив лівою ногою, але Михайлов, хоч і з великими труднощами, перевів м'яч за лицюву лінію. На 57-й хвилині не використав відмінну нагоду армієць Черніков. До розряду голевих можна віднести й епізод, що став на 69-й хвилині, коли Волков та-

кож не влучив у площину воріт. Через шість хвилин Мариненко виконав штрафний, м'яч відлетів до Матюшова, який з 18-ти метрів пробив над поперечиною.

До фінального свистка арбітра залишалося небагато часу. Лавренцов, ліквідовуючи нечастий навіс на ворота, відбив м'яч, і Шегда з-за меж штрафного майданчика ударом головою несподівано послав його у дальній від себе кут — 0:1.

Вадим СІРИЙ.

ТЕРНОПІЛЬ
“Нива” Т — “Нива” В — 3:0 (3:0).

28 вересня. 16.00. Міський стадіон. 3500 глядачів.

Судді: В. Топіха (Київ), О. Мартиненко (Ірпінь), Л. Харко (Луцьк).

Делегат ФФУ: П. Дуніхін (Київ).

Тернопіль: Паньків, Дурай, Первак, Путраш (Сокіл, 86), Плехтяк, Лукашук (Біскуп, 77), Саркіс (Розман, 70), Ворона (Рурич, 65), Товкацький (Суспіцин, 79), Малий, Теплий (Ніканович, 82). Тренер: **Віктор Ряшко.**

Вінниця: Бобко (Степанюк, 37), Драган, Гамарник (Прокопович, 68), Доценко (Жула, 71), Заводян, Веретинський, Маковійчук, Чабан (Рябцев, 23), Паськів, Якубовський, Луць (Красій, 54). Тренер: **Богдан Блавацький.**

Голи: Дурай (7), Малий (9), Теплий (17).

Попередження: Первак (26), Малий (47), Дурай (55), Сокіл (90+4) — С. Маковійчук (26), Гамарник (35), Луць (45).

Віктор КОТОВ
З ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

“Поділля-Хмельницький” — ФК “Коростень” — 4:0 (1:0).

28 вересня. 15.00. Спорткомплекс “Поділля”. 2700 глядачів.

Судді: С. Приступа (Київ), В. Заровецький (Івано-Франківськ), Н. Рачинська (Київ).

Делегат ФФУ: М. Овчар (Калуш).

Хмельницький: Левицький (Дуднік, 87), Шляховий, Яремчук, Іванець, Будник-к, Білик (Шаєнко, 58), Шолін (Лемішевський, 81), Кострицький (Гришук, 70), Рудий (Лікаренко, 82), Козелко (Сендель, 62), Колесніков (Гутникевич, 55). Тренер: **Ярослав Бобиляк.**

Коростень: Петров, Паламаренко, Прудко-к, Кадар, Панаас, Грищенко, Кучерчук, Черепанський, Василенко (С. Іванов, 67), Вигівський (Ковтонюк, 43), Бахуринський. Тренер: **Анатолій Журавський.**

Голи: Білик (43), Сендель (79, 90), Гришук (88).

Попередження: Гутникевич (71) — Бахуринський (22).

Вилучення: Петров (43).
...Наприкінці минулої першої ФК “Коростень” удома бук-

вально декласував хмельничан. Звісно, цей факт „скалко-ю” сидів у пам'яті, і подільська команда хотіла „повернути борг”. Тим паче, що напередодні наш обласний центр відзначив своє 577-річчя. У передматчевому інтерв'ю „коуч” господарів поля Ярослав Бобиляк відзначив, що перемога у звітному поєдинку була б чудовим подарунком хмельничанам-вболівальникам. Сама гра розпочалася без розвідки. На 10-й хвилині Кострицький, прострілюючи справа, влучив у штангу, а Козелко, вочевидь, не очікував, що м'яч опиниться у нього і змарнував момент. Незабаром Рудий з того ж флангу чудово відпасував на Колесникова, але Олексій не влучив у „рамку”. Підопічні Анатолія Журавського вперше серйозно загрожували воротам господарів на 26-й хвилині.

Це Йосипа Кадара вивели на „вогневий рубіж”. Левицький вийшов назустріч коростенському футболісту і той влучив у хмельницького кіпера. За хвилину капітан подолян Будник продемонстрував техніку: легко обігравши оборонця „Коростеня”, Андрій ефектним пасом п'ятою відпасував на Козелка. На жаль, Ігор не зміг настільки ж ефектно завершити комбінацію. На 33-й хвилині сам на сам із Петровим виходив Колесников. Хмельничанин був повільним, а воротар гостей — рішучим. Незабаром господарі додали адреналіну своїм відданим уболівальникам. Це Рудий з позиції правого інсайда виконував штрафний. У скупченні гравців перед воротами Петрова м'яч когось торкнувся і влучив у ліву стійку. А на 43-й хвилині виник спірний момент, який цілком можна на-

звати кульмінаційним у грі. Це Білик виконував штрафний зліва, майже від бровки у ближній кут. Якщо відверто, то автору цих рядків важко було розгледіти з коментаторської, де Петров прагнув зафіксувати м'яч, бо він корпусом закрит кут огляду. Для фіксування взяття воріт є арбітри, які вирішили, що „смугастий” перетнув лінію воріт — 1:0. Щоправда, кіпер господарів Петров у пориві емоцій занадто гарячкував і підвів свій колектив. Чому? Другого голкіпера „Коростень” не мав, тому місце у „рамці” зайняв польовий гравець Паламаренко. І, до честі Павла та і всієї команди гостей, відзначимо, що вони трималися до 79-ї хвилини. Навіть двічі загрожували воротам Левицького. А потім сталося те, що мало статися. Гутнікевич вивів Сенделя на „побачення”

з Паламаренком. Хмельницький форвард поцілів у лівий нижній кут — 2:0. На 87-й хвилині Бахуринський збив Будника перед самим правим кутом свого карного майданчика. Зі штрафного Іванець влучив у праву хрестовину, а Гришук добивав м'яч у порожні ворота — 3:0. Насамкінець, Сендель відзначився дублем. Увійшовши у штрафну лівим флангом, Олексій зряче відправив „смугастого” у протилежну „шістку” — 4:0. На завершення інформація любителям статистики: вперше у Хмельницькому матчі професійного рівня обслуговувала жінка — лайнсмен Наталя Рачинська.

ЧЕРНІВЦІ

„Буковина” — „Арсенал” — 1:2 (0:1).

28 вересня. 16.00. Стадіон „Буковина”. 2500 глядачів.

Судді: Ю. Синишин, В. Луцький (обидва — Івано-Франківськ), Я. Біць (Львів).

Делегат ФФУ: Я. Дмитрук (Рівне).

Чернівці: Раковиця, Маковійчук, Гамаль (Скибінський, 43), Тофан, Климус, Тодорович (Стафійчук, 72), Керчу, Рябій, Максименко (Клочко, 46), Тимерівський (Винник, 68; Куприч, 85), Ілюк. Тренер: Віктор Мглинець.

Біла Церква: Коледа, Берун, Горецький, Ніконов, Сокирка, Степанюк, Алексанов (Юрковський, 72), Піщур (А. Сливка, 77), Деревльов (Чернишов, 89), Івлєв, Лакомський (Семиряк, 69). Тренер: Олег Надуда.

Голи: Ілюк (56) — Деревльов (26, з пенальті), Піщур (76).

Попередження: Скибінський (76), Стафійчук (86) — Деревльов (33).

СЕВАСТОПОЛЬ РАДІЄ! НАРЕШТІ!

Група «Б»

Олександр ГОРБАЧОВ
ІЗ ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА
„Сталь” — „Суми” — 6:1 (2:1).

28 вересня. 15.00. Стадіон „Металург”. 800 глядачів.

Судді: А. Білокур (Донецьк), Е. Курцеба, А. Коваленко (обидва — Одеса).

Делегат ФФУ: Ю. Ісаєв (Запоріжжя).

Дніпродзержинськ: Суслів (Слинько, 85), Попов, Лешко, Полуницький (Ничипорук, 63), Рудченко (Войцеховський, 46), Донець, Шутов (Сергєєв, 71), Боргун (Ротань, 46), Богомаз (Кальченко, 51), Скарлош (Подробаха, 71), Козлов. Тренер: Андрій Северин, Олег Ратій.

Суми: Мачулін, Морозов, Волков, Бусаргін, Молочай, Дорошенко, Корсун, Красношлик, Пацюк (Азбукін, 88), Романов (Перетятко, 62), Матлаш (Ткаченко, 88). Тренер: Володимир Богач.

Голи: Скарлош (3), Донець (32), Козлов (48), Ротань (67), Подробаха (74, 76) — Корсун (4).

Попередження: Рудченко (26) — Молочай (62), Дорошенко (30), Морозов (87).

Микола МАЦАК

„Титан” А — „Титан” Д — 0:3 (0:2).

28 вересня. 15.00. Стадіон „Хімік”. 700 глядачів.

Судді: С. Березка, А. Литвин (обидва — Київ), О. Дробітько (Полтава).

Армянськ: Кошелев, Столярчук, Калиненко, Маслов, Мазак (Рябенко, 28), Петроченко-к, Чудак (Мухамедєєв, 57), Бездольний (Арбузов, 78), Кретов (Масалов, 46), Камерцель (Козлов 85), Климентовський. Тренер: Анатолій Борисенко.

12 ТУР	
28 вересня — неділя	
Сталь — Суми — 6:1	
Титан А — Титан Д — 0:3	
Арсенал — ФК Полтава — 0:0	
Шахтар — Іллічівець-2 — 1:1	
Олімпік — Олком — 2:2	
Шахтар-3 — Кремінь — 1:0	
Зірка — Гірник-Спорт — 1:0	
Дніпро-75 — Гірник — 2:3	
ПФК Севастополь-2 — Металург-2 — 4:2	

СТАНОВИЩЕ КОМАНД	
	І В Н П М О
1. Сталь	12 8 3 1 25-10 27
2. Шахтар-3	12 8 2 2 30-15 26

Донецьк: Приходько, Минка, Барановський, Подгайний, Басов, Шубін (Охмат, 66), Бородавка, Гаді (Соломка, 78), Якушин, Соколовський (Гулюватий, 87), Ліпіль (Козаченко, 72). Тренер: Євген Король.

Голи: Ліпіль (14), Соколовський (35, з пенальті), Козаченко (81).

Попередження: Петроченко (37), Чудак (38), Мухамедєєв (90+3) — Бородавка (79).

Вилучення: Підгайний (90+3, удар суперника після свистка).

На поєдинок з одноклубниками з Донецька футболісти з Армянська вийшли під керівництвом нового наставника — Анатолія Борисенка, який за кілька днів до цього прийняв команду. Три поразки поспіль та незвичне місце в підвалинах турнірної таблиці спонукали керівництво клубу піти на кадрові зміни. Нинішній наставник кримчанин, добре відомий у минулому гравець „Титану”, вже працював як тренером, так і головним тренером команди. І ось нова спроба. Та, як кажуть, „перший млинець глєвий”. Програла армянці й цю зустріч. Причому поступилися супернику за всіма параметрами, показавши невиразну й пасивну гру. Безліч необов'язко-

3. ФК Полтава	12	8	2	2	17-6	26
4. Гірник	12	8	1	3	25-17	25
5. Олком	12	6	4	2	21-17	22
6. Зірка	12	6	2	4	15-12	20
7. Титан Д	12	5	3	4	13-11	18
8. Іллічівець-2	12	5	3	4	17-18	18
9. Шахтар	12	4	6	2	13-7	18
10. Олімпік	12	4	5	3	20-14	17
11. Арсенал	12	4	5	3	14-14	17
12. Титан А	12	5	1	6	16-18	16
13. Гірник-Спорт	12	3	4	5	12-15	13
14. Суми	12	2	3	7	12-25	9
15. Кремінь	12	2	2	8	12-21	8
16. Металург-2	12	2	1	9	13-31	7
17. ПФК						
Севастополь-2	12	1	4	7	10-19	7
18. Дніпро-75	12	1	1	10	9-27	4

У наступному турі зустрічаються
3 жовтня — п'ятниця
Іллічівець-2 — Олімпік
ФК Полтава — Шахтар
Титан Д — Арсенал
Гірник — Сталь
Гірник-Спорт — Дніпро-75
Металург-2 — Зірка

4 жовтня — субота
Кремінь — ПФК Севастополь-2
Олком — Шахтар-3

5 жовтня — неділя
Суми — Титан А

вих помилок, відсутність командної швидкості призвели до такого сумного результату. А гості сповна скористалися станом господарів і закономірно взяли свої три очки. Перший м'яч після навісу зі штрафного головою з-за меж карного майданчика забив Ліпіль. На 35-й хвилині рикошет м'яча потрапив у руку захисника армянців й арбітр призначив одинадцятиметровий. Вирок холонокровно виконав Соколовський. А під завісу матчу Козаченко дальнім ударом спрямував м'яч у кут воріт. Кілька моментів, які мали господарі, реалізувати не вдалося. Добре зіграв воротар гостей, та й господарі грішили неточністю. Отже, чергова поразка і знову на кілька сходинок вниз. Що далі?

ХАРКІВ

„Арсенал” — ФК „Полтава” — 0:0.

28 вересня. 15.00. Стадіон „Арсенал-Баварія”. 800 глядачів.

Судді: Я. Кириченко, Є. Поркуян (обидва — Кіровоград), А. Семенов (Дніпропетровськ).

Делегат ФФУ: В. Засуха (Київська область).

Харків: Прокоп, Шатило, Борзенко (Приземлін, 70), Сумцов, Соколянський (Степанчук, 46), Лещенко, Кононіхін,

Волга, Рибак (Шульга, 63), Ємельянов, Абдулмеджидов. Тренер: Владислав Кисіль.

Полтава: Зарубін, Гончаренко (Гордун, 82) Оксимець, Азаров, Бичков, Бербат, Гончар (Забурдайло, 46), Синчук, Батусов (Лубенець, 83), Кундель (Кравчук, 65), Марченко. Тренер: Олександр Омельчук.

На 90-й хвилині Бербат не реалізував пенальті (повз ворота).

Попередження: Абдулмеджидов (21), Степанчук (66), Приземлін (73) — Азаров (22), Забурдайло (53), Синчук (72).

Вилучення: Шульга (84) — Забурдайло (81, друге попередження).

Матчі української прем'єрліги інколи поступаються за видовищністю поєдинкам другого дивізіону. Узяти хоча б звітний матч на стадіоні „Арсенал-Баварія”: справжній футбольний спектакль — із такою драматичною лінією, що жоден автор наперед подібного не придумає. Швидкість, азарт, загострення пристрастей, емоції б'ють через край — саме за це ми любимо футбол. Дуже шкода тих вболівальників, які не змогли недільного дня потрапити на стадіон „Арсенал-Баварія” — таке видовище (по іншому і не скажеш) можна побачити далеко не щодня і на-

віть не кожного місяця.

Прихильники „Арсеналу” чекали поєдинку з ФК „Полтава” як мінімум з двох причин. По-перше, до Харкова їхав лідер групи. По-друге, цікаво було поглянути на екс-гравців „Арсеналу”: Євгена Гончаренка, Руслана Зарубіна, Дмитра Батусова, Віталія Забурдайла та Костянтина Марченка. Всі вони зараз захищають кольори полтавського клубу. Коли колишні арсеналівці виходили на розминку, трішки незвично було бачити колись „червоно-білих” в біло-зелених кольорах. Але це футбол, тому усі сентиментальності треба залишати осторонь. Перед матчем довелося почути розмову керівників ФК „Полтава”. Боси наполегливо рекомендували один одному звернути увагу на лівого півзахисника „Арсеналу” Романа Ємельянова.

У початковій фазі гри, як інформує прес-служба ФК „Арсенал”, цікавіше виглядали господарі, а в центрі уваги був правий півзахисник команди Максим Лещенко. Вже на першій хвилині він завдав класного удару з лінії штрафного — м'яч пройшов трохи вище за ворота. Ближче до середини тайму звернув на себе увагу Євген Волга — півзахисник, який проводив 90-й офіційний матч у складі „Арсеналу”, майстерно бив зі штрафного: після дальнього удару з 30-ти метрів м'яч пройшов над поперециною.

Небезпечних моментів виникало небагато, але високі швидкості й жорсткість футболістів змушували дивитися матчі, не відводячи око й не відволікаючись. Гравці настільки були заряджені на боротьбу, що концентрація уваги, бойовий настрій та енергія, немов по невидимих дрютах, передавалися вболівальникам.

Відкритий футбол на зустрічних курсах породжував без-

ліч небезпечних атак. І нехай до удару справа доходила не дуже часто, всі розуміли — гол може трапитися в будь-який момент. Можна сказати — буря була між штрафними, а у володіннях воротарів панував повний штиль. Поки в кінці тайму команди не обмінялися небезпечними моментами. Денис Синчук класним ударом зі штрафного влучив у хрестовину. «Арсенал» відповів виходом Соколянского і Волги на двох захисників. Волга, що, правда, трохи затягнув із передачею, а так би міг відбутися вихід один на один.

На початку другого тайму дальнім ударом мав шанс відзначитися Віталій Сумцов. У складі ФК «Полтава» автором гола міг стати Батусов — від лівого кута штрафного майданчика півзахисник вдарив у поперечину. Незважаючи на цей момент, варто сказати, що від Батусова всі чекали продуктивнішої гри. Його протистояння на фланзі з Олегом Кононіним частіше завершувалося на користь захисника «Арсеналу» (адже досвіду у нього трохи менше буде). Абсолютно не вразив нападник Марченко — Сергій Борзенко «з'їв» його повністю. Про Борзенка можна писати окремий матеріал: вкотре капітан зіграв бездоганно. На сьогодні він безумовний лідер.

Черговими небезпечними моментами команди обмінялися під кінець години матчу. Марченко головою не зміг влучити в рамку з хорошої позиції. М'яч відскочив до Батусова, але й той з вигідного положення вдарив неточно. Біля протилежних воріт Борзенко майже ідеально бив низом зі штрафного. «Майже»? тому що м'яч пройшов у сантиметрі від кута воріт.

З часом пристрасті почали вирувати з подвійною силою. Часті фоли, розмови на підвищених тонах, зіткнення гравців. Команди розійшлися не на жарг. Природно, все від бажання перемогти. А на 70-й хвилині «Арсенал» змушений був залишитися без свого капітана Сергія Борзенка, який зазнав невеликого ушкодження й не зміг продовжити гру.

Одна з критичних точок напруження настала на 81-й хвилині: Забурдайло ударив ліктем в обличчя Сергія Степанчука й побачив перед собою другу жовту картку. «Арсенал» дістав можливість розіграти «зайвого». Отримав — і тут же її позбувся. Арбітр вирівняв склади, вилучивши з поля Дмитра Шульгу. Адже його підкат не тягнув навіть на «гірничник», явний промах судді, який з невідомих причин ухвалив нелогічне рішення. 10 на 10. Футболісти кинулися здобувати перемогу на останніх хвилинах. Це було щось: атака на атаку, удар на удар! Коли йшла 90-а хвилина, настав розв'язка поєдинку. Невелика помилка центральних захисників «Арсеналу» призвела до того, що нападник гостей вирвався до воріт Прокопа й після зближення з ним звалився на газон. Без повтору складно було визначити, чи було там порушення, але ар-

бітр вказав на «позначку». До м'яча підійшов Сергій Бербат і, намагаючись, ударити в «дев'ятку», спрямував снаряд... повз ворота! У хвилини, що залишилися, «Арсенал» двічі міг покарати суперника, але на табло так і залишилися світитися нулі.

Микола ГИСЬ ІЗ ДОНЕЦЬКА

«Олімпік» Д — «Олком» — 2:2 (1:1).

28 вересня. 15.00. Стадіон «Олімпік». 200 глядачів.

Судді: А. Ноздратов (Харків), І. Сидорук, Р. Телишко (обидва — Конотоп).

Делегат ФФУ: Б. Потапчук (Миколаїв).

Донецьк: Пуговкин, Саєтов, Чех, Некрасов (Тарнов, 85, Чепраков, 90), Змієвський, Санжар, Уланов (Головченко, 46), Валяев, Хомченковський, Хомутов, Ареф'єв. Тренер: Ігор Петров.

Мелітополь: Попережай, Шудрик, Яковенко, Бугайов, Коваленко, Реуцький, Шатковський (Капуста, 70), Джанджгава, Панченко, Галинський, Савченко (Мельченко, 90+3). Тренер: Олександр Шудрик.

Голи: Хомутов (35), Валяев (70) — Панченко (25), Коваленко (58, з пенальті).

Попередження: Некрасов (39), Змієвський (65), Хомченковський (82) — Савченко (18), Шудрик (88), Попережай (80).

Вилучення: Попережай (90+3, друге попередження).

Ігор ДАНИЛЕВСЬКИЙ ЗІ СВЕРДЛОВСЬКА

«Шахтар» — «Іллічівець-2» — 1:1 (1:0).

28 вересня. Стадіон імені М. Горького. 2 000 глядачів.

Судді: В. Бондар (Харків), Ю. Павлюченко (Полтава), В. Чернишов (Кременчук).

Делегат ФФУ: О. Коваль (Одеса).

Свердловськ: Старцев, Якович, Козин, Лобойко, Хлапунін, Колесник, Косяк, Р. Коновалов, Ан. Галушкін (Лукашев, 77), Помазанов, Тасчко. Тренер: Дмитро Кара-Мустафа.

Маріуполь: Семенов, Ємельянов, Салатин, Ковальов, Петрович, Романов, Афонін, Кечеджі (Шинкевич, 46), Лубашев (Буравльов, 55, Куров, 90+3), Георгіані (Коваленко, 90+1), Мельник. Тренер: Юрій Керман.

Голи: Тасчко (38), Ємельянов (68).

На 90+3 хвилині Лукашев не реалізував пенальті.

Попередження: Помазанов (66) — Мельник (33), Ємельянов (69).

Вилучення: Ємельянов (90+3).

Євген САПОЖНИКОВ ІЗ СЕВАСТОПОЛЯ

ПФК «Севастополь-2» — «Металург-2» — 4:2 (2:0).

28 вересня. 15.00. СОК «Севморзавод». 1 000 глядачів.

Судді: І. Жосан (Херсон), А. Сидорук (Вінниця), С. Лихотворик (Черкаси).

Делегат ФФУ: О. Кравченко (Макіївка).

Севастополь: Науменко

(Шульга, 90+2), Сучу (Свинар, 84), Прокопенко Меметов, Кива (Горюнов, 46; Жуков, 64), Вишняков (Шугладзе, 57), Плешаков (Узбек, 86), Плотіцин, Биковець, Шишкін, Єгоров (Грінченко, 89). Тренер: Олег Лециньський.

Запоріжжя: О. Шевченко, О. Лучкевич, Приходько (Волинський, 82), Певнев, Стойловський, Малюк, Протасевич (Мойсеєнко, 46), Худченко (Столяренко, 87), Довбун (Ягмурян, 77), Морозов, І. Лучкевич. Тренер: Вадим Даренко.

Голи: Єгоров (8), Сучу (21, 72), Меметов (75, з пенальті) — Морозов (53, 60).

Попередження: Плотіцин (77) — І. Лучкевич (78), Мойсеєнко (90+3).

До цієї зустрічі севастопольці залишалися єдиною командою в групі «Б», яка не здобула жодної перемоги. Тож вийшли кримчани на поле з єдиною метою — перемогти.

Матч почався без розвідки. Суперники запропонували швидкісний, атакуючий футбол. Вже на четвертій хвилині Кива сильно бив зі штрафного, але прямо в руки голкіперу гостей. Через дві хвилини той же Кива, обігравши на куті штрафного майданчика захисника, завдавав удару в ближній кут, але йому не вистачило влучності.

Перший успіх до господарів прийшов вже на восьмій хвилині. Меметов вивів Єгорова віч-на-віч з воротарем, і півзахисник «Севастополя-2» влучним ударом відкрив рахунок.

У гостей дуже активно діяв в атаці Морозов, який постійно тримав у напруженні оборону севастопольців. На 12-й хвилині, лише завдяки стрибку Науменка в ноги форварду запоріжців — був ліквідований небезпечний момент.

Гра в одній команді батька й сина — унікальне явище в сучасному футболі, яке можна було побачити у складі «металургів». Причому Лучкевич-старший ні в чому не поступався своїм партнерам по команді, які вдвічі молодші за нього. На 13-й хвилині його потужний удар струсував поперечину воріт севастопольців, а Морозов, зігравши на добиванні, не влучив у ціль.

На 21-й хвилині запоріжці порушили правила біля лівого кута свого штрафного майданчика. Кива нависив м'яч на лінії воротарського, а Сучу, вистрибнувши вище за всіх, головою переправив м'яч в сітку воріт «Металурга-2».

За п'ять хвилин Прокопенко видав відмінний пас Киві, але захисник гостей зупинив його з порушенням правил, проте арбітр цього «не побачив».

Господарі продовжували володіти ігровою перевагою, на що запоріжці відповідали контратаками. На 31-й хвилині після небезпечного удару Морозова м'яч пролетів поряд зі стійкою, зачепивши сітку із зовнішнього боку воріт.

За час, що залишився до перерви, севастопольці не раз могли збільшити свою перевагу в рахунку, але в одних випадках їм не вистачало точності, а після удару Киви гостей

врятував Шевченко. Вже в компенсований час скоротити розрив у рахунку міг все той же Морозов, але з п'яти метрів не влучив у ціль.

Другий тайм почався досить несподівано. Гости додали обертів, і біля воріт севастопольців почали виникати небезпечні моменти. На 53-й хвилині наполегливість Морозова була винагороджена, коли він все-таки пробив Науменка. За п'ять хвилин Мойсеєнкові було чого схопитися за голову, коли він не забив із близької відстані. Чергова помилка севастопольців на 60-й хвилині коштувала їм другого гола. Перший удар Науменко відбив, але на добиванні першим виявився Морозов і оформив дубль у цьому матчі. Через хвилину Лучкевич-старший потужно бив з 30-и метрів, але Науменко витягнув м'яч з-під поперечини.

На 67-й хвилині Мойсеєнко вискочив тет-а-тет із голкіпером севастопольців, але перервати його не зміг. Здавалося, ще трохи й запоріжці дотиснуть господарів. Але на 72-й хвилині оборона «Металурга-2» не встежила за Сучу, який, вийшовши віч-на-віч із Шевченком, не залишив йому жодного шансу. За три хвилини Жуков увірвався до штрафного майданчика «металургів», де його покладали на газон. Цього разу арбітр вказав на одиннадцятиметрову позначку, а Меметов чітко реалізував пенальті. Отож, «Севастополь-2» здобув першу й таку довгоочікувану перемогу на професійному рівні.

Сергій АБРАМОВ ІЗ ДОНЕЦЬКА

«Шахтар-3» — «Кремень» — 1:0 (0:0).

28 вересня. 17.00. Стадіон СТБ «Кирша». 50 глядачів.

Судді: К. Труханов (Харків), Р. Бошняк, Є. Челишев (обидва — Севастополь).

Делегат ФФУ: О. Євстратов (Одеса).

Донецьк: Лукач, Вознюк, Білий, Голиков, Гошкодеря (Опарин, 90+1), Максименко (Заїка, 39, Драченко, 88), Матяж (Гарашенков, 60), Передистий, Пономар (Нехтій, 90+1), Насибулін, Ямполь (Лаптев, 90). Тренери: Ігор Леонів, Валерій Рудаков.

Кременчук: Олійник, Винник, Курелех, Дичко (Гетьман, 46), Феценко, Сліпченко, Апришко, Тимченко, Гришин (Безус, 60), Сутула, Кунев (Климов, 46). Тренер: Сергій Свистун.

Гол: Вознюк (70).

Попередження: Передистий (86).

Як і передбачалося тренерським штабом «Шахтаря», футболісти кременчуцької команди з перших хвилин поєдинку вирішили діяти від оборони. Граючи другим номером, гости робили ставку на швидкі контратаки. Але чогось серйозного біля воріт «Шахтаря» вони так і не змогли створити. Аналогічне можна сказати й про господарів: володіючи ініціативою, вони не часто доводили свої комбінації до чогось

небезпечного. На перерву команди пішли, залишивши свої ворота «сухими».

Ігрова перевага гірників утилілася в забитий гол в середині другого тайму. На 70-й хвилині Вознюк вправно зіграв на випередження. Він головою замкнув передачу з кутового у виконанні Ямполь. Після цього гости великими силами навалилися на ворота гірників. Але господарі в обороні грали надійно й упевнено. У результаті «Шахтар-3» здобув важливу перемогу, завдяки якій підопічні Ігоря Леонова й Валерія Рудакова опинилися на другій сходинці в турнірній таблиці з 26-а очками на рахунку.

Василь ПЕРЕВЕРЗЕВ ІЗ КІРОВОГРАДА

«Зірка» — «Гірник-Спорт» — 1:0 (0:0).

28 вересня. 16.00. Стадіон «Зірка». 4 300 глядачів.

Судді: Ю. Волков (Симферополь), М. Козиряцький, В. Стеценко (обидва — Запоріжжя).

Делегат ФФУ: А. Зверев (Бровари).

Кіровоград: Кучинський, Шаповал, Новицький, Мамоєнко, Гомза (Колесник, 15), Скороходов (Згура, 46), Шибко (Ремезовський, 82), Кордюк (Чорномор, 87), Яковенко-к, Борш (Горкун, 64), Кочура (Крикливий, 57). Тренер: Ігор Жабченко.

Комсомольськ: Ночовний-к, Полтавець, Чайка, Турчин, Слива, Ольшницький (Кир'янов, 78), Стецько (Саруханян, 69), Русанцев, Скляренко (Шарко, 83), Ярошенко (Шалак, 87), Молодожон (Кравченко, 73). Тренер: Юрій Сак.

Гол: Яковенко (75, з пенальті).

Попередження: Шаповал (10), Згура (65) — Слива (13), Турчин (55).

Віктор ОЖОГІН ІЗ ПАВЛОГРАДА

«Дніпро-75» — «Гірник» — 2:3 (2:0).

28 вересня. Стадіон «Шахтар». 500 глядачів.

Судді: Г. Махно (Кіровоград), А. Дудчик (Чернігів), О. Москаленко (Київ).

Делегат ФФУ: А. Кудя (Київ).

Дніпропетровськ: Гришин, Є. Мухін, Логінов, Кутенко, Сахно (Іванов, 63), Водня (Половченков, 11), Зубко (Макаренко, 82), Микитюк (Кича, 55), Смолярчук (Золотаревський, 86), Р. Мухін (Яременко, 34), Проненко. Тренер: Микола Самойленко.

Кривий Ріг: Козенко, Мукач (Федоров, 46), Хоменко, Козак (Катков, 46), В'яч. Дяченко (Гвоздевич, 46), Савин (Віт. Дяченко, 56), Сичов, Платонов, Семеренко, Чернов (Суліменко, 60), Босецький (Бондар, 76). Тренер: Сергій Микула.

Голи: Зубко (16), Микитюк (39) — Семеренко (46, 77), Віт. Дяченко (60).

Попередження: Половченков (23) — Козак (11), Чернов (59).

ВСЕ ЯК ЗАВЖДИ — ОЛЕКСАНДРІЯ НА ЧОЛІ

ПЕРША ГРУПА

Переможець минулого року команда "Олександрія-Аметист" підтверджує свій клас і цього року, з першого туру захопивши лідерство і не віддаючи першої позиції до цього часу. Навряд чи хтось зможе відібрати в неї золоті нагороди й цього року. А ось на "срібло" та "бронзу"

Чемпіонат Кіровоградської області з футболу серед аматорських команд традиційно проводиться за схемою "весна-осінь", що є оптимальним для сільських та робітничих колективів. Це один фінансово-бюджетний рік, а зимова перерва майже в шість місяців не дає гарантії, що команда залишиться учасником змагань в цей нестабільний час. Слід відзначити, що цього року в Кіровоградській обласній федерації футболу з'явився спонсор — регіональне відділення страхової компанії "Княжа" (керівник — Віктор Грицюк). Тому цього року від спонсора команди переможці першої та другої груп отримають по комплекту футбольної форми.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ФК "Олександрія-Аметист" (Олександрія)	11	9	2	0	59—8	29
2. ФК "Новоукраїнка" (Новоукраїнка)	12	6	2	4	27—19	20
3. Зоря (Гайворон)	10	5	3	2	18—8	18
4. "Сокол" (с.Соколіське, Кіровоградський район)	10	5	1	4	26—19	16
5. ФК "Знам'янка" (Знам'янка)	11	4	2	5	23—17	14
6. ФК ПСП "Степ" (Долинська)	10	4	2	4	23—21	14
7. "Гідросила" (Кіровоград)	11	4	1	6	16—24	13
8. "Новатор" (Бобринець)	11	2	2	7	16—42	8
9. "Олімпік" (Кіровоград)	3	2	1	0	5—2	7
10. "Ятрань" (Новоархангельськ)	11	1	0	10	11—64	3

Команда "Олімпік" в першому колі грала поза заліком, тому що в складі команди були заявлені гравці професійної футбольної ліги, а з початку другого кола команда грає в залік, бо ці гравці втратили статус професіоналів.

дивізіоні шахтарі зі Смолиного, які проходять дистанцію без очкових втрат, маючи одну гру в запасі.

В "Східній" підгрупі за вихід до фінальних ігор за золоті нагороди сперечаються двоє представників з Олександрійського району — "Сатурн" та "УкрАгроКом", але в цю боротьбу можуть втрутитися як устинівський "Агрокомплекс", так і ФК "Новгородка".

Кубок Кіровоградської області з футболу серед аматорських команд напризи газети "Кіровоградська правда"

У 2008 році на старт вийшло п'ятнадцять найкращих футбольних команд з міст та районів області, а змагання розпочалися з 1/8 фіналу. ФК ПСП "Степ" (Долинська) за жеребом отримав право розпочати змагання з 1/4 фіналу.

1/8 фіналу 12 та 19 квітня

"Новатор" (Бобринець) — СК "Олімп" (Кіровоград) — 0:0; 0:2.
"Олександрія-Аметист" (Олександрія) — "Колос" (Дмитрівка, Знам'янського р-ну) — 5:0; 3:0.
"Олімпік" (Кіровоград) — "Сокол" (Соколіське, Кіровоградського р-ну) — 1:1; 1:3.

"Ікар-ДЛАУ" (Кіровоград) — "УкрАгроКом" (Головківка, Олександрійського р-ну) — 0:1; 2:1.
"Тясмин" (Олександрівка) — ФК "Новомиргород" (Новомиргород) — 3:0; 3:0.

"Техуніверситет-КНТУ" (Кіровоград) — "Шахтар" (Смолине) — 1:0; 4:1.
ФК "Новоукраїнка" (Н.Українка) — "Локомотив" (Помічна, Добровеличківського р-ну) — 6:0; 3:0.

"ЗАХІД"

	І	В	Н	П	М	О
1. "Шахтар" (Смолине)	5	5	0	0	15—4	15
2. "Тясмин" (Олександрівка)	6	3	1	2	12—8	10
3. ФК "Новомиргород" (Новомиргород)	5	3	0	2	8—12	9
4. ФК "Компаніївка" (Компаніївка)	6	2	1	3	13—13	7
5. "Віснь" (Мала Віска)	5	1	1	3	10—10	4
6. "Локомотив" (Помічна, Добровеличківського р-ну)	5	0	1	4	5—16	1

"СХІД"

	І	В	Н	П	М	О
1 "Сатурн" (с.Червона Кам'янка, Олександрійського р-ну)	8	6	1	1	23—11	19
2 "УкрАгроКом" (с.Головківка, Олександрійського р-ну)	8	5	2	1	24—17	17
3 ФК "Агрокомплекс" (Устинівка)	7	3	2	2	13—12	11
4 ФК "Новгородка" (Новгородка)	7	3	1	3	18—10	10
5 "Нива-Промінь" (с.Цибулеве, Знам'янського р-ну)	7	2	2	3	11—12	8
6 "Райагрохім" (с.Андіївка, Олександрійського р-ну)	8	1	1	6	11—21	4
7 "Колос" (с.Дмитрівка, Знам'янського р-ну)	7	1	1	5	14—31	4

ДРУГА ГРУПА

Команди другої групи за територіальним принципом розподілені на дві підгрупи, змагання в яких пройдуть в два кола, після чого в стикових іграх (перше з першим, друге з другим і т.д.) визначаться призери. Впевнено грають в "Західному"

Кубок регіонів УЄФА

ВИЛУЧЕННЯ І ЗАКІНЧЕННЯ

"Бастіон" турнір у Румунії не виграв

На жаль, наш представник на відбірковому турнірі, що тривав у Румунії, завершив змагання переможеним і не потрапив до фінальної частини чемпіонату Європи серед аматорських команд. Вірніше було б сказати, що іллічівці провели турнір на хорошому рівні, посівши у підсумку друге місце в турнірній таблиці. Однак для здобуття путівки до наступного раунду не вистачило лише перемоги, а точніше, все вирішив результат з різницею в один м'яч.

Перед поєдинком (завершальний матч у підопічних Олександра Краснянського був проти господарів турніру — румунської "Олцені") обидва суперники набирали у попередніх турах по чотири очки і ділили між собою першу-другу сходинки. Отож, фактично, ця зустріч мала визначити хто ж саме потрапить до плей-офф.

Невдовзі після стартового свистка, а саме на десятій хвилині, сталася подія, яка, вочевидь, вплинула на подальший перебіг подій загалом і дії іллічівців зокрема — арбітр зустрі-

чі вилучив з поля граючого тренера "Бастіона" Олександра Краснянського. У матчах підвищеної уваги такого роду події хочеш не хочеш створюють психологічний дискомфорт команді. До честі іллічівців, вони навіть у меншості продовжили володіти ініціативою. Ось тільки з реалізацією голевих моментів нащадкам Дракули пощастило більше. Спочатку на останній хвилині першого тайму румуни реалізували вихід сам-на-сам, а після перерви подвоїли рахунок. Українці зусиллями Гайдарижі забили гол престижу. Зрозуміло, для успіху цього було замало.

Однак, не будемо розчаровуватися від результату. Будь-який турнір — це нові враження, практика і досвід. Тим більше міжнародний, тим більше для команди, яка чойно почала гризти граніт науки професійного футболу. Досвід міжнародних змагань для іллічівського "Бастіону" обов'язково стане у пригоді.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

WU-19

УКРАЇНКИ — В ЕЛІТ-РАУНДІ!

Молодіжна жіноча збірна України забронювала за собою місце в еліт-раунді кваліфікації Євро-2009, впевнено розігравшись у двох стартових матчах зі своїми опонентами.

Першими жертвами українок стали господарки відбірного турніру — однієї з Болгарії. Відчутна ігрова й територіальна перевага наших дівчат почала вимальовуватися відразу. Болгарки майже увесь перший тайм оборонялися великими силами. Щільність захисних редутів господарок заважала українкам завершувати свої атаки ударами по воротах. Проте чи не єдина помилка суперниць призвела до кутового, який і дозволив "синьо-жовтим" відкрити рахунок. Тетяна Романенко виконала бездоганний за якістю та видовищністю прямий удар від самого прапора!

У другій половині зустрічі хід подій не змінився. Збірна Болгарії грала на відбій, а підопічні Олександра Масальського продовжували шукати шляхи до воріт суперниць. Збільшити перевагу нашим дівчатам вдалося наприкінці поєдинку. Валерія Альошичева зробила відмінний діагональний пас у напрямку воріт, й Олена Городецька, зігравши на випередження, забила другий гол. На цьому українки не зупинилися і за кілька хвилин до фінального свистка довели рахунок до розгромного.

Після прострілу з правого флангу м'яч, торкнувшись ноги захисника, перелетів через голкіпера і опинився у Тетяни Романенко — 3:0.

Україна — Болгарія — 3:0 (1:0).

Україна: Рогачова, Кучеренко, Кошудько (Свергун, 80), Сорокіна, Романенко, Нестеренко (Душеїна, 88), Гудімова, Басанська, Городецька, Гнидюк, Альошичева (Стець, 84).

Голи: Романенко (43, 89), Городецька (78).

В іншому стартовому поєдинку 11-ї групи чемпіонки континенту італійки легко впоралися з естонками — 6:0.

У другому матчі відбору наші співвітчизниці розгромили естонок. На хід зустрічі, безумовно, вплинув швидкий гол, який Валерія Альошичева записала до свого активу вже на першій хвилині. Впевнені дії українок якийсь час не давали можливості суперницям навіть наблизитися до наших воріт. Втім, вже після того, як Олена Городецька подвоїла рахунок, прибалтійська збірна таки знайшла в собі сили організувати результативну атаку.

Проте по перереві все стало на свої місця. Ігрова та територіальна перевага "синьо-жовтих" була незаперечною і призвела до виникнення великої кількості небезпечних моментів

біля воріт збірної Естонії, два з яких втілилися у голи Юлія Стець та Тетяна Романенко.

Україна — Естонія — 4:1 (2:1).

Голи: Альошичева (1), Городецька (40), Стець (50), Романенко (89).

Україна: Рогачова, Кучеренко, Кошудько (Свергун, 40), Сорокіна, Романенко, Нестеренко, Гудімова (Душеїна, 46), Басанська, Городецька, Гнидюк, Альошичева (Стець, 46).

В іншому матчі 11-ї групи італійки познущалися над болгарками — 6:1. Таким чином, українки разом з чинним чемпіонкою континенту гарантували собі місце у еліт-раунді.

Нагадаємо, що на першій стадії кваліфікації Євро-2009 (WU-19) 44 команди-учасниці були розбиті на 11 квартетів. Путівку до наступного етапу отримують по дві найсильніші представниці від кожної групи, а також один володар третього місця з найкращими показниками у поєдинках проти лідерів. Далі 23 шасливички, приєднавшись до Німеччини, яка посідає першу сходинку в європейському рейтингу-листі, утворять 6 груп, переможці яких разом із найкращою другою збірою кваліфікуються до фінальної частини. Матчі еліт-раунду пройдуть з 23 по 28 квітня. Вирішальні баталії влітку прийматиме Білорусь.

1/4 фіналу 23 та 27 квітня

ФК ПСП "Степ" (Долинська) — СК "Олімп" (Кіровоград)
"Олександрія-Аметист" (Олександрія) — "Сокол" (Соколіське)
"Ікар-ДЛАУ" (Кіровоград) — "Тясмин" (Олександрівка) — 7:0; 6:1;
"Техуніверситет-КНТУ" (Кіровоград) — ФК "Новоукраїнка" (Новоукраїнка) — 0:2; 4:3.

Півфінали 3 та 7 травня

"Олександрія-Аметист" (Олександрія) — СК "Олімп" (Кіровоград) — 2:0; 0:0.
"Ікар-ДЛАУ" (Кіровоград) — ФК "Новоукраїнка" (Н.Українка) — 5:2; 3:3.

Фінал

"Ікар-ДЛАУ" (Кіровоград) — "Олександрія-Аметист" (Олександрія) — 1:4.
м. Знам'янка. 22 травня 2008 року.
Судді: Д. Віталій (Кіровоград), Н. Аلكсахіна, К. Ярослав (обидва Кіровоград).
Голи: Коломойцев (24) — Корчинський (12), Цимбал (42, 62), Андрій Вдовиченков (81).

Олександрійці впевнено виграли Кубок області і довели, що звання чемпіона області у 2007 році отримали абсолютно заслужено, і на сьогодні є найсильнішим аматорським колективом Кіровоградщини.

Кращими гравцями визнано Андрія Добрянського ("Ікар-ДЛАУ"), Максима Корчинського та Артема Цимбала (обидва — "Аметист").

Склад команди "Олександрія-Аметист": Євген Білоконь, Максим Корчинський, Роман Різаєв, Олександр Буличов, Олександр Карпов, Андрій Пашенко, Олександр Нікітін, Андрій Марущук, Олександр Козубенко, Артем Цимбал, Андрій Вдовиченков, Михайло Стручков, Дмитро Байстрюченко, Юрій Бубенцов, Олександр Шукалін, Дмитро Дробот, Микита Сидоров, Олександр Сазонов. Тренер — Володимир Чернишенко, директор ДЮФК "Аметист" — Ігор Костира.

ФЕЕРВЕРК У БРЕМЕНІ, НЕСТАБІЛЬНІСТЬ В МЮНХЕНІ

Німеччина

6 тур

“Кельн” — “Шальке” — 1:0

Гол: Мохамед (43).

Якось неочікувано легко “козли” перемогли “Шальке”. Навіть на останніх хвилинах, коли, здавалося б, сильніша команда повинна йти на штурм аби зрівняти рахунок, моменти виникали саме біля їхніх воріт. “Вердер” — “Хоффенхайм” — 5:4 (4:2).

Голи: Озіл (8, 81), Пісарро (16), Дієго (21), Хунт (30) — Ба (15), Саліхович (36), Ібішевич (62), Компер (71).

Черговий феєрверк влаштували своїм уболівальникам бременці. На тридцятій хвилині команда виграла уже 4:1, а на 70-й рахунок став 4:4. Врешті-решт Озіл таки приніс перемогу господарям. Так грати вміє тільки “Вердер”. Це неможливо описати — потрібно бачити. “Гамбург” — “Боруссія М” — 1:0 (1:0).

Гол: Петрич (11).

“Ганновер” — “Байєрн” — 1:0 (1:0).

Гол: Хусті (23).

“Байєрн”:

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Гамбург	6	4	1	1	12-10	13
2. Байєр	6	4	0	2	18-10	12
3. Вердер	6	3	2	1	18-11	11
4. Шальке	6	3	2	1	9-5	11
5. Боруссія Д	6	3	2	1	12-10	11
6. Хоффенхайм	6	3	1	2	14-11	10
7. Штуттгарт	6	3	1	2	8-7	10
8. Вольфсбург	6	2	3	1	12-9	9
9. Байєрн	6	2	2	2	12-10	8
10. Герта	6	2	2	2	7-8	8

11. Кельн	6	2	1	3	5-8	7
12. Ганновер	6	2	1	3	6-10	7
13. Армінія	6	1	3	2	8-10	6
14. Карлсруе	5	2	0	3	5-8	6
15. Бохум	6	1	2	3	7-8	5
16. Енергі	6	1	2	3	2-8	5
17. Айнтрахт	5	0	3	2	4-7	3
18. Боруссія М	6	1	0	5	5-13	3

Найвлучніші

Ібішевич (“Хоффенхайм”) — 7
Хельмес (“Байєр”) — 7
Віхнярек (“Армінія”) — 6

У наступному турі, 3 — 5 жовтня, зустрічаються

Армінія — Карлсруе
Байєрн — Бохум
Штуттгарт — Вердер
Байєр — Герта
Боруссія М — Кельн
Хоффенхайм — Айнтрахт
Шальке — Вольфсбург
Боруссія Д — Ганновер
Енергі — Гамбург

ремогу в сезоні.

“Бохум” — “Байєр” — 2:3 (0:2).

Голи: Сестак (79), Сінан (81) — Відаль (6), Ренато Августо (21), Хельмес (61).

Вилучення: Яхія (84).

“Боруссія” Д — “Штуттгарт” — 3:0 (2:0).

Голи: Хайнал (10), Сантана (20), Фрай (73).

“Айнтрахт” — “Армінія” — 1:1 (0:1).

Голи: Колер (87) — Віхнярек (7).

“Карлсруе” — “Вольфсбург” — 2:1 (0:0).

Голи: Порселло (51), Фрайс (75) — Р. Кошта (79).

“Вовки” грали краще і створили багато моме-

Клінсманн разом з “Байєрном” штурмує не по-дитячому. Герр Юрген постійно змінює склад, тактичну схему команди (цього разі він знову повернувся до 4—4—2). Команда гри не демонструє взагалі ніякої, а наявність у складі гравців рівня Крістіана

Спочатку трішки про минулий тур. Нагадаю, що “Герта”

перемогла менхенгладбахську “Боруссію”, а Андрій Воронін разом з Марком Пантеличем отримали найгірші оцінки в команді — по 4,5.

Не краще буде й цього разу. Атаки берлінців виглядали так блідо, що за весь матч вони не створили практично жодного моменту. І навряд чи винний у цьому захист котбусців. У східнонімецькому дербі “Енергі” здобула першу пе-

ремогу, але не реалізували їх, за що й були покарані.

Олександр ОЗІРНИЙ.

ОСТАННЄ ДЕРБІ “МОНТЖУІКА”

Іспанія. Примера

У наступному році “Еспаньол” переїжджає на нову арену (“Корнелья-Ель Прат”), тож для взятого клубом в оренду Олімпійського стадіону “Монтжуїк” суботнє “каталонське дербі” мало закрити віку історичних протистоянь двох барселонських команд на цьому полі. Звісно, таку подію не міг просто так оминати кожний нормальний каталонець, бодай мінімально схильний до футболу. На жаль, за сьогоднішніми стандартами, коли десь збирається велика юрба нормальних людей, обов’язково знаходять собі місце зграйка ненормальних...

Boixos Nois — одне з найжорстокіших фанатських угруповань у Європі, котрим “нагородила” доля “Барселону”. На трибуни “Камп Ноу” для них вхід заборонено уже впродовж шести років, адже більшість акцій, спрямованих проти президентства Жоана Лапорти, були і продовжують виникати якраз за їхньої безпосередньої ініціативи. Втім, люди, відповідальні за безпеку на території “Монтжуїка”, схоже, до них ставляться байдуже або ж з явною недооцінкою.

Прийнятно на 69-й хвилині “дербі” суддя Медіна Кантальєхо приймає рішення призупинити зустріч. Команди відразу ж підтягнулися до бігових доріжок край поля, і на їхніх обличчях читалося певне нерозуміння, що ж все-таки відбувається. Скоро камери взяли ракурс на центральну трибуну, де група людей, судячи з усього, явно

ТУРНІРНЕ СТАНОВИЩЕ

	І	В	Н	П	М	О
1. Валенсія	5	4	1	0	12-4	13
2. Вільярреал	5	4	1	0	7-2	13
3. Реал	5	4	0	1	16-7	12
4. Севілья	5	3	2	0	8-4	11
5. Барселона	5	3	1	1	12-6	10
6. Альмерія	5	3	1	1	7-5	10
7. Атлетико	5	3	0	2	11-4	9
8. Хетафе	5	2	2	1	5-4	8
9. Мальорка	5	2	2	1	5-5	8
10. Еспаньол	5	2	1	2	4-5	7
11. Вальядолід	5	2	0	3	5-6	6
12. Атлетик	5	1	2	2	4-5	5
13. Депортиво	5	1	2	2	4-6	5
14. Осасуна	5	0	4	1	2-3	4
15. Нумансія	5	1	1	3	5-8	4
16. Рекреативо	5	1	1	3	2-7	4
17. Малага	5	1	1	3	2-8	4
18. Бетис	5	0	2	3	3-6	2
19. Расинг	5	0	2	3	3-8	2
20. Спортинг	5	0	0	5	6-20	0

рвалася прослизнути крізь огорожу.

Ще через кілька хвилин усе стало зрозуміло завдяки записанам раніше відеокартинкам телезійників, які спіймали момент й прокрутили його у записі, де видно, як з верхнього ярусу (де й базувалася у цей час Boixos Nois) у нижні сектори, наповнені вболівальниками “Еспаньола”, летить фаєр, котрий, судячи з усього, в когось-таки влучив.

Поки демонстрували повтор, та група людей (звісно, з числа “папу” зрештою пододала свої останні усе “живі перешкоди” — безпомічних стюардів — й продовжила курс на бігові доріжки. Один з них навіть встиг вибігти на поле. У цей час сектори

Найвлучніші

Давід Вілья (“Валенсія”) — 6.

У наступному турі, 4 — 5 жовтня, зустрічаються

Вільярреал — Бетис
Барселона — Атлетико
Рекреативо — Малага
Хетафе — Альмерія
Севілья — Атлетик
Мальорка — Спортинг
Осасуна — Расинг
Депортиво — Нумансія
Вальядолід — Валенсія
Реал — Еспаньол

Матчі 4-го туру

Малага — Валенсія — 0:2
Вальядолід — Альмерія — 2:0
Рекреативо — Атлетик — 1:1
Мальорка — Нумансія — 2:0

5 тур

“Бетис” — “Реал” — 1:2 (0:1).
“Реал”: Касильяс, Рамос, Пе-

Boixos Nois явно оживилися, мабуть, вже потираючи долоні та уявляючи “бійцівський фуршет”, за яким вони, власне, сюди й прийшли.

На щастя, власними силами офіційні представники “Еспаньола”, врешті-решт, зупинили учасників забігу й супроводили кожного назад на свої місця. Через 12 хвилин Кантальєхо поновив гру. Бачили б ви, як увесь цей час у VIP- ложі люто шпектив колоритних представників “Еспаньола” (ім, до речі, в основному років по 50—60) Жоан Лапорта.

Президент “Барселони” після матчу: “Ми працюємо шість років над тим, щоб такого не було на нашому стадіоні. Люди кричали на мене у VIP- ложі, нена-

пе, Хайнце, Марсело, де ла Ред (Хаві Гарсія, 68), Діарра, ван дер Ваарт (Дренте, 81), Рауль (Мігель Торрес, 58), Роббен, ван Нистельрой.

Голи: Серхіо Гарсія (54) — Хайнце (18), ван Нистельрой (90+1).

Вилучення: Серхіо Гарсія (82, друга жовта) — Марсело (53, друга жовта).

На 54-й хвилині Серхіо Гарсія не реалізував пенальті.

“Спортинг” — “Вільярреал” — 0:1 (0:0).

Гол: Россі (64).

“Еспаньол” — “Барселона” — 1:2 (1:0).

“Барселона” (4-3-3): Вальдес — Дані Алвес, Пуйоль, Піке, Абідаль (Ето’О, 55) — Бускетс (Кркіч, 65), Хаві, Гудіонсен (Кейта, 63) — Інєста, Мессі, Анрі.

Голи: Коромінас (21) — Анрі (84), Мессі (90+14, з пенальті).

Вилучення: Нене (45+2, друга жовта).

че я був відповідальним за те, що трапилося. Я сказав їм, що ми не несемо ніякої відповідальності за те, що трапилося, і “Барселона” робить все, щоб такого ніколи не відбувалося.

Після поновлення гри “Барселона” все ж дотримала суперника. Хаві довгою передачею знайшов у воротарському майданчику Анрі. Камені кинувся на француза ногами вперед, і якби він не пожалів себе й спробував забрати м’яча руками, впевнено досяг би успіху. Ну а так... Від ніг Камені куля тільки перелетіла через голкіпера, і Анрі добив її у порожні ворота.

“Блаугранас” нічия, поза всяким сумнівом, не влаштувала, й синьо-гранатові ані на мить не припиняли атакувати та преси-

нгувати. Вдесятьох “Еспаньола” довелося тяжко, й зрештою він не витримав банальної кількості навали “Барси”. Точніше, не витримав Пареха, котрий, по-перше, впустив за спину Ето’О, й, по-друге, зніс його підкатом ззаду. Пенальті чітко реалізує Мессі.

Тим часом, після фінального свистка, відзначилися і фанати “Еспаньола”, невдоволені поразкою. Один з тренерів “Барси” Хуан Карлос Унсуе отримав по голові кинутою кимось пляшкою. Між фанатами, отже, нічия — 1:1. Чекаємо продовження на новому стадіоні...

“Альмерія” — “Рекреативо” — 1:0 (0:0).

Гол: Негредо (90+5).

Вилучення: Хесус Васкес (79, друга жовта), Олівейра (83, друга жовта), Сісі (90+5, друга жовта) — усі “Рекреативо”.

“Атлетик” — “Хетафе” — 0:1 (0:0).

Гол: Каскєро (87).

“Расинг” — “Мальорка” — 1:2 (1:1).

Голи: Маркано (22) — Варела (45), Вебо (86).

“Нумансія” — “Осасуна” — 0:0.

Вилучення: Морено (90).

“Малага” — “Вальядолід” — 2:1 (1:0).

Голи: Лоло (32), Адріан Лопес (54) — Педро Леон (64).

“Валенсія” — “Депортиво” — 4:2 (1:1).

Голи: Мата (34), Вілья (48, 81), Хоакін (68) — Моретті (10, у власні ворота), Лафіта (84).

“Атлетико” — “Севілья” — 0:1 (0:1).

Гол: Луїш Фабіано (21).

Олексій ЧЕРНИШЕВ.

"МЮ" ВПЕРШЕ ТАК БАГАТО ЗАБИВАЄ

Англія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Челсі	6	4	2	0	12-3	14
2. Ліверпуль	6	4	2	0	7-2	14
3. Астон Вілла	6	4	1	1	12-8	13
4. Арсенал	6	4	0	2	12-4	12
5. Вест Хем	6	4	0	2	13-10	12
6. Халл Сіті	6	3	2	1	9-11	11
7. Блекберн	6	3	1	2	8-12	10
8. Манчестер Сіті	6	3	0	3	16-9	9
9. Портсмут	6	3	0	3	7-12	9
10. Уїган	6	2	2	2	9-5	8
11. Манчестер Юнайтед	5	2	2	1	6-4	8
12. Вест Бромвич	6	2	1	3	6-7	7
13. Сандерленд	6	2	1	3	6-8	7
14. Евертон	6	2	1	3	9-13	7
15. Фулхем	5	2	0	3	5-6	6
16. Мідлсбро	6	2	0	4	6-9	6
17. Болтон	6	1	1	4	5-9	4
18. Сток Сіті	6	1	1	4	7-12	4
19. Ньюкасл	6	1	1	4	5-11	4
20. Тоттенхем	6	0	2	4	4-9	2

НАЙВЛУЧНІШІ

Амр Закі ("Уїган") – 5
Дефо ("Портсмут") – 5
Агбонлахор ("Астон Вілла") – 4
Карью ("Астон Вілла") – 4

У наступному турі, 4 – 5 жовтня, зустрічаються

Челсі – Астон Вілла
Манчестер Сіті – Ліверпуль

Сандерленд – Арсенал
Вест Бромвич – Фулхем
Уїган – Мідлсбро
Блекберн – Манчестер Юнайтед

Вест Хем – Болтон
Портсмут – Сток Сіті
Тоттенхем – Халл Сіті
Евертон – Ньюкасл

6 ТУР

"Евертон" – "Ліверпуль" – 0:2 (0:0).

"Евертон": Ховард, Хібберт (Саа, 62), Йообо, Ягілка, Лескотт, Артета, Філ Невілл, Феллаїні, Осман, Кехілл, Айсбєні.

"Ліверпуль": Рейна, Арбелоа, Каррагер, Шкртел, Доссена, Кюйт, Хаві Алонсо (Лукас Лейва, 85), Джеррард, Рієра (Фабліо Ауреліо, 66), Фернандо Торрес, Кін (Пеннант, 85).

Голи: Фернандо Торрес (59, 62).
Вилучення: Кехілл (79).

Мерсисайдське дербі "Евертон" проти "Ліверпуля" завжди проходить з особливим підтекстом. Незважаючи на те, що голів глядачам довелося чекати майже годину, те, що відбувалося на полі не дозволяло відволіктися і на хвилину. Статистика та всілякі серії, які тягнуться за командами, давали підстави відда-

ти звання фаворита гри "Ліверпулю", але дербі є дербі, що в позаминулому сезоні довели "іриски", двічі розгромивши іменитого супротивника.

Цього разу для команди Девида Мойеса все склалося гірше не вигадася. Два м'ячі Торреса всередині другого тайму вирішили долю поєдинку. Все, на що спромоглися "іриски", так це на вилучення Кехілла.

"Мідлсбро" – "Вест Бромвич" – 0:1 (0:0).

Гол: Ольссон (53).

"Манчестер Юнайтед" – "Болтон" – 2:0 (0:0).

"МЮ": ван дер Сар, Гарі Невілл, Фердинанд, Відіч, Евра, К.Роналду (Нани, 80), Флетчер, Андерсон (Скоулз, 71), Пак Чжи Сун, Тевес (Руні, 71), Бербатов.

Голи: К.Роналду (60, пен.), Руні (77).

Манкуніанці нарешті забили більше одного гола за гру. Проте "Болтон" зробив на "Олд Траффорд" все, що міг. У першому таймі найгостріший момент залишився за Фабрісом Муамба, який не зміг забити з убивчої позиції. "МЮ" ж наближувався до воріт, але заби-

ти не міг. Вкотре виручив "червоних дияволів" португалець Роналду, який симулював одиннадцятиметровий, заробив пенальті та виконав вирок. Через деякий час відбувся й другий гол: цього разу Роналду віддав хитру передачу на Руні, той тонко обіграв оборону і поставив "крапку" в поєдинку.

"Ньюкасл" – "Блекберн" – 1:2 (0:2).

Голи: Оуен (50, пен.) – Самба (31), Санта Крус (41).

"Фулхем" – "Вест Хем" – 1:2 (0:2).

Голи: Мерфі (59, пен.) – Коул (43), Етерингтон (45).

"Астон Вілла" – "Сандерленд" – 2:1 (2:1).

Голи: Ешлі Янг (18), Карью (33) – Сіссе (10).

"Уїган" – "Манчестер Сіті" – 2:1 (2:1).

Голи: Валенсія (16), Амр Закі (34) – Компані (22).

"Портсмут" – "Тоттенхем" – 2:0 (1:0).

Голи: Дефо (34, пен.), Крауч (68).

"Арсенал" – "Халл Сіті" – 1:2 (0:0).

"Арсенал": Альмунія, Кліши, Галлас, Туре, Санья, Уолкотт (Вела, 77), Денісон, Фабрегас, Ебуе (Бендтнер, 69), ван Персі, Адебайор.

Голи: Макшейн (50, автогол) – Кузен (62), Джованні (66).

Це була перша домашня поразка команди Арсена Венгера в чемпіонаті з квітня 2007 року, коли "каноніри" поступилися "Вест Хему". Після безгольового першого тайму "Арсенал" зумів повести в рахунок на 50-й хвилині, коли м'яч у свої ворота забив оборонець "Халл Сіті" Пол Макшейн. Радісні шанувальники "канонірів" передчували певну перемогу своєї команди, але натомість стався гол у відповідь бразильця Джованні на 62-й хвилині. Через чотири хвилини гості зовсім шокували переповнений "Емірейтс", зусиллями Данієля Кузена забивши, як виявилось, переможний гол.

"Сток Сіті" – "Челсі" – 0:2 (0:1).

Голи: Босингва (37), Анелька (77).

Михайло РЕЗНИК.

Італія

БРАЗИЛЬСЬКИЙ ДУЕТ МИЛАНСЬКОЇ ОПЕРИ

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Лацио	5	4	0	1	13-6	12
2. Наполі	5	3	2	0	6-3	11
3. Удинезе	5	3	1	1	8-3	10
4. Інтер	5	3	1	1	7-4	10
5. Катанія	5	3	1	1	5-3	10
6. Мілан	5	3	0	2	8-6	9
7. Ювентус	5	2	3	0	4-2	9
8. Палермо	5	3	0	2	8-7	9
9. Аталанта	5	3	0	2	3-3	9
10. Рома	5	2	1	2	8-7	7
11. Лечче	5	2	1	2	5-5	7
12. Фіорентина	5	2	1	2	4-6	7
13. Дженоа	5	2	0	3	6-5	6
14. Сієна	5	1	2	2	4-4	5
15. Торіно	5	1	2	2	7-8	5
16. К'єво	5	1	2	2	4-6	5
17. Сампдорія	5	0	4	1	2-4	4
18. Болонья	5	1	0	4	2-7	3
19. Реджина	5	0	1	4	3-9	1
20. Кальярі	5	0	0	5	1-10	0

НАЙВЛУЧНІШІ

Мауро Зарате ("Лацио") – 6
Фабріціо Мікколі ("Палермо") – 4

Дієго Міліто ("Дженоа") – 4
Горан Пандев ("Лацио") – 4
Амаурі ("Ювентус") – 3
Марек Гамсик ("Наполі") – 3

Альберто Джилардіно ("Фіорентина") – 3

В наступному турі, 4-5 жовтня, зустрічаються

Лацио – Лечче
Інтер – Болонья

Аталанта – Сампдорія
К'єво – Фіорентина
Дженоа – Наполі
Ювентус – Палермо
Реджина – Катанія
Сієна – Рома
Удинезе – Торіно
Кальярі – Мілан

5 ТУР

"Сампдорія" – "Ювентус" – 0:0.

"Ювентус": Маннінгер, Григера, Мелльберг, К'елліні, Молінаро, Каморанезі, Поульсен, Сіссоко, Недвед, Дель П'єро (Яквінта, 74), Амаурі.

"Ювентус" втратив чергові очки, зігравши на виїзді внічю із "Сампдорією". Матч вийшов не дуже видовищним, із мінімальною кількістю голевих моментів, тому нульовий рахунок став справедливим результатом.

"Фіорентина" – "Дженоа" – 1:0 (0:0).

"Фіорентина": Фрей, Йоргенсен, Кролдруп, Дайнеллі, Гоббі, Донадель, Мело, Монтоліво, Семіолі (Сантана, 66), Муту (Освальдо, 83), Джилардіно (Пацціні, 65).

Гол: Джилардіно (61).
"Фіорентина" черговий раз у сезоні перемогла завдяки бомбардирському таланту Альберто

Джилардіно. Нападник, який влітку переїхав з Мілану до Флоренції, забив переможний м'яч завдяки влучному удару з розвороту в середині другого тайму.

"Катанія" – "К'єво" – 1:0 (1:0).

Гол: Паолуччі (17).

"Лечче" – "Кальярі" – 2:0 (1:0).

Голи: Джакомацці (34), Кастильйо (62).

"Болонья" – "Наполі" – 0:1 (0:0).

Гол: Деніс (87).

"Рома" – "Аталанта" – 2:0 (2:0).

"Рома": Доні, Сісінью, Мексес, Пануччі, Ріісе, Брігі, Таддеї, Перротта, Аквілані, Менес (Вірга, 67), Вучініч (Окака Чука, 79).

Голи: Пануччі (17), Вучініч (32).

"Рома" мала велику перевагу впродовж першого тайму. Втім, нинішня погана форма "вовків" позначилася на реалізації голевих моментів. За перші 45 хвилин римляни відправили два м'ячі у ворота суперника. Спочатку Пануччі після подачі з кутового точно пробив по во-

ротах "Аталанти" (щоправда, за допомогою рикошету від захисника), а згодом Вучініч відзначився влучним дальнім ударом. У другому таймі "Рома" віддала ініціативу гостям, які мали кілька можливостей для того, аби забити гол престижу. Втім, Доні вдалося зберегти свої ворота в недоторканності.

"Палермо" – "Реджина" – 1:0 (0:0).

Гол: Мікколі (52).

"Торіно" – "Лацио" – 1:3 (1:0).

"Лацио": Каррісо, Ліхтштайнер, Сивілья, Крибарі (Розегнал, 24), Раді, Броккі, Ледесма, Маурі (Манфредіні, 77), Фоджа, Пандев (Меньї, 68), Зарате.

Голи: Аморозо (90, з пенальті) – Пандев (30), Зарате (64, 83, з пенальті).

Четверту перемогу в стартових п'яти турах здобув римський "Лацио". Натхненником перемог "блакитних" є нападник Мауро Зарате, на рахунок якого вже шість забитих м'ячів у серії "А". В поєдинку проти "Торіно" Мауро відзначився "дублем". Спочатку блискучим ударом метрів із 23-х нападник спрямував м'яч точно в дев'ятку, а згодом реалізував пенальті за фол проти Броккі.

"Удинезе" – "Сієна" – 2:1 (2:1).

Голи: Квальярелла (22), Пепе (29) – Харья (38).

"Мілан" – "Інтер" – 1:0 (1:0).

"Мілан": Абб'яті, Дзамбротта, Каладзе, Мальдіні, Янкуловський, Гаттузо (Бонера, 88), Амброзіні, Зеєдорф, Кака, Рональдиньо (Шевченко, 84), Пато (Фламіні, 74).

"Інтер": Жуліо Сезар, Майкон, Матерацці (Круз, 59), Бурдіссо, Ківу, Камб'яссо, Дзанетті, Вієйра (Станкович, 80), Куарежма, Мансіні (Адріано, 59), Ібрагімович.

Гол: Рональдиньо (36).

"Родзинкою" туру було міланське дербі – "Мілан" приймав "Інтер". Враховуючи, що "Мілан" на старті сезону виглядає не дуже впевнено, фаворитом протистояння вважався "Інтер". Але "червоно-чорні" довели, що мають серйозні наміри поборотися за чергове скудетто. Долю матчу вирішив єдиний гол Рональдиньо на 36-й хвилині. Бразилець провів його у незвичному для себе стилі, замкнувши головою подачу з флангу від Кака.

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

Росія

У "ЗЕНІТА" З'ЯВИВСЯ М'ЯСНИК

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Рубін	23	14	6	3	32-16	48
2. ЦСКА	23	11	8	4	36-18	41
3. Динамо	23	11	7	5	32-24	40
4. Амка	23	11	6	6	24-16	39
5. Спартак М	23	9	9	5	36-31	36
6. Zenit	22	9	7	6	40-28	34
7. Крылья Советов	23	8	10	5	34-21	34
8. Локомотив	22	8	7	7	27-26	31
9. Спартак НЧ	23	8	5	10	24-26	29
10. ФК Москва	23	7	8	8	24-26	29
11. Терек	23	8	4	11	20-33	28
12. Том	23	7	4	12	20-32	25
13. Сатурн	22	6	7	9	20-23	25
14. Луч-Енергія	23	3	10	10	20-34	19
15. Хімкі	23	3	8	12	24-45	17
16. Шинник	22	3	6	13	21-35	15

НАЙВЛУЧНІШІ

Вagner Лав (ЦСКА) — 10
Пітер Одемвінджі ("Локомотив") — 8
Марко Топич ("Сатурн") — 8

У наступному турі, 4-5 жовтня, зустрічаються

Рубін — Спартак НЧ
Динамо — Сатурн

Том — Локомотив
Спартак М — Крылья Советов
Zenit — Луч-Енергія
Хімкі — ЦСКА
ФК Москва — Шинник
Амка — Терек

23 ТУР

"Крылья Советов" — "Динамо" — 3:3 (1:2).

"Крылья Советов": Лобос, О Бом Сок, Лейлтон (Салугін, 70, Таранов, 90), Будилін, Белозеров, Бут, Аджиджал, Бобер (Ковба, 81), Ярошик, Савін, Коллер.

"Динамо": Карчемарскас, Танасєвич, Фернандес, Колодін (Климавічюс, 69), Ковальчик, Уїлкшир, К. Комбаров, Карпович, Семшов, Д. Комбаров, Смолов (Димидько, 74).

Голи: Бобер (45), Коллер (76, 85) — Танасєвич (13), Смолов (42), Уїлкшир (90, пен.).

Вилучення: Савін (48), О Бом Сок (90) — К. Комбаров (66).

Перший тайм перетворився на справжній жах для оборони і во-

ротаря самарців. Спочатку після розіграшу кутового рахунок відкрив чорногорський оборонець Йован Танасєвич. Потім грубою помилкою Едуардо Лобоса скористався молодий нападник Смолов. Зусиллями Антона Бобра "крилаті" відіграли один м'яч до перерви. А на самому початку другого тайму стався найсуперечливіший епізод у матчі. За фол проти Євгена Савіна суддя міг призначити пенальті, але не зробив цього, а сам Савін отримав картку за недисципліновану поведінку і залишив свою команду вдесьятьох. На 66-й хвилині суддя вирівняв склад, показавши друге попередження Кирилу Комбарову. "Крылья Советов" кинулися в атаку і завдяки двом точним ударам головою Яна Коллера вийшли вперед. На останній хвилині основного часу відбулося третє вилучення в матчі (О Бом Сок).

"Шинник" — "Спартак" — 1:2 (0:2).

Голи: Монарьов (61) — Клемента Родригес (21), Фаті (39).

"Локомотив" — "Zenit" — 0:3 (0:1).

"Локомотив": Чех, Янбаєв, Баша, Родольфо, Сенников, Глушаков (Кочиш, 76), Торбинський, Мамінов, Білялетдинов, Одемвінджі, Сичов.

"Zenit": Малафєєв, Анюков, Губочан, П'юйгренє, Ширл, Зірянов, Тимошук, Денисов, Файзулін (Домінгес, 55), Данні, Погребняк.

Голи: Файзулін (18), П'юйгренє (61), Домінгес (74).

Втілити перевагу в гол у п'єтерців вийшло досить швидко — на 18-й хвилині зустрічі Віктор Файзулін завершив прекрасну атаку "Zenita". Пройшовши в декілька передач від центра поля до воротарської Марека Чеха і на шматки порізавши всю оборону "Локо", гості відкрили рахунок. Другий гол п'єтербуржці забили практично через стільки ж часу після початку другої половини. Данні виконав стандарт із правого флангу, а в штрафній господарів найсприт-

нішим виявився французький оборонець П'юйгренє на прізвисько М'ясник. Ще за декілька хвилин перевага п'єтерців стала великою. Все той же Данні невловимим рухом пошив у дурні всю оборону "червоно-зелених", вивівши Домінгеса на рандеву з Чехом. Аргентинець просто не мав права запороти такий момент — 0:3.

"Спартак" НЧ — "Луч-Енергія" — 2:2 (0:0).

Голи: Кисенков (59), Калімулін (79) — Шевченко (70), Дам'янович (89).

ЦСКА — "Том" — 2:1 (0:1).

Голи: Дзагоев (52), Алдонін (57) — Архипов (6).

Вилучення: Парейко (40, Т).

"Сатурн" — "Амка" — 0:0.

"Рубін" — ФК "Москва" — 0:1 (0:1).

Гол: Бракамонтє (40).

Сергій Ребров вийшов у старті, однак провів блідий поєдинок і на 67-й хвилині був замінений на Саво Мілошевича.

"Терек" — "Хімкі" — 1:0 (0:0).

Гол: Жан Булі (62).

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ІНТРИГУЮТЬ ЛИШЕ НОВАЧКИ

Франція

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ліон	7	6	1	0	12-3	19
2. Тулуза	7	4	2	1	7-6	14
3. Марсель	7	3	4	0	13-7	13
4. Гренобль	7	4	1	2	6-5	13
5. Кан	7	3	2	2	11-6	11
6. Ле Ман	7	3	2	2	12-8	11
7. Бордо	7	3	2	2	8-6	11
8. Лілль	7	3	2	2	10-9	11
9. Ніцца	7	3	1	3	9-8	10
10. Ренн	7	2	4	1	8-7	10
11. Осер	7	3	1	3	10-10	10
12. ПСЖ	7	3	1	3	4-4	10
13. Монако	7	2	3	2	5-5	9
14. Нансі	7	1	4	2	5-6	7
15. Сент-Етьєн	7	2	1	4	4-7	7
16. Валансьєн	7	2	1	4	6-10	7
17. Лор'єн	7	1	3	3	4-9	6
18. Гавр	7	1	1	5	4-10	4
19. Нант	7	1	1	5	5-13	4
20. Сошо	7	0	3	4	7-11	3

НАЙВЛУЧНІШІ

Бензема ("Ліон") — 6
Ремі ("Ніцца") — 4
Хелстад ("Ле Ман") — 4
Ердинч ("Сошо") — 4
Жиньяк ("Тулуза") — 4
Кавенагі ("Бордо") — 4

У наступному турі, 4-5 жовтня, зустрічаються

Гренобль — Нант
Лор'єн — Бордо
Гавр — Ле Ман

Марсель — Кан
Ніцца — Сошо
Тулуза — Осер
Лілль — Валансьєн
Сент-Етьєн — Монако
Ренн — Ліон
Нансі — ПСЖ

7 ТУР

Прогнозовано. Лідери здобули чергові три очки (за винятком "Марселя", який зіграв унічию), залишивши незмінною верхню частину турнірної таблиці. Схоже, єдиною командою, здатною на сюрпризи, в нинішній французькій першості є... новачок "Гренобль". Цього разу жертвою темної конячки став ПСЖ, який удома залишився ні з чим.

"Ле Ман" — "Марсель" — 1:1 (1:1).

Голи: Хельстад (10) — Бен Арфа (7).
Гості першими досягли успіху: на 7-й хвилині Атем Бен Арфа, отримавши пас від Мат'є Вальбуена, увійшов до штрафного, обіграв суперників і метрів з одинадцяти ударив точно. На те, щоб відігратися, господарям поля знадобилося лише три хвилини. Торстейн Хельстад ударом головою замкнув передачу Антоні Ле Таллека. У другому таймі глядачі забитих м'ячів не побачили.

"Ліон" — "Нансі" — 2:1 (2:1).

Голи: Бензема (31), Фред (36) — Беренге (37).

Чемпіон країни вдома здолав "Нансі". На 31-й хвилині Карім Бензема вивів "левів" уперед. Форвард збірної Франції скористався вивірною передачею Антоні Муньє і з центра штрафного пробив точно в кут, забивши свій шостий гол у нинішній першості. За п'ять хвилин Фред подвоїв перевагу господарів поля. Причому знову в ролі асистента був молодий Муньє. Проте одразу ж гостям вдалося відквитати один пропущений м'яч. Паскаль Беренге замкнув простріл Іссіара Діа. Після перерви рахунок не змінився.

ПСЖ — "Гренобль" — 0:1 (0:0).

Гол: Акрур (76).

Черговий сюрприз зробив "Гренобль". Цього разу новачок елітного дивізіону в гостях обіграв ПСЖ. Результат зустрічі вирішив єдиний м'яч, забитий на 76-й хвилині Нассимом Акруром. Алжирський легіонер, отримавши пас від Софіана Фегулі, пострілом з 25-ти метрів не залишив Мікаєлю Ландро жодного шансу. Дружина Мехмеда Баждаревича піднялася на третю сходинку в турнірній таблиці.

"Ренн" — "Ніцца" — 1:0 (0:0).

Гол: Бріан (51).

"Кан" — "Нант" — 3:0 (3:0).

Голи: Савидан (2), Бен Халфаллах (10), Ніве (31).

Всі три м'ячі у ворота "Нанта" були забиті в перші півгодини

матчу. Спершу на 2-й хвилині відзначився Стив Савидан, скориставшись пасом Грегорі Лека. Потім через вісім хвилин Фахід Бен Халфаллах з передачі Антоні Деруана подвоїв перевагу нормандців. Ну, а крапку в мінусовому матчі поставив Бенжамен Ніве, якому асистував автор першого гола.

"Осер" — "Гавр" — 3:0 (1:0).

Голи: Ад Кулібалі (26), Єлень (49), Каленберг (86).

Бургундці на своєму полі розгромили "Гавр". Тричі Крістоф Рево змуснений був виймати шкіряного із сітки. На 26-й хвилині захисник Адам Кулібалі, який залучився до атаки, ударом головою замкнув навіс із кутового. На початку другого тайму Томас Каленберг обіграв захисників і зробив передачу на Іренеуша Єленя, який не промахнувся. Ну, а остаточно добив суперника за чотири хвилини до закінчення регламентованого часу вже сам данець, вийшовши наодинці з голкіпером гостей і легко перегравши його.

"Сошо" — "Лор'єн" — 1:1 (0:1).

Голи: Ердинч (80) — Айю (38).

"Лор'єн" на виїзді зіграв внічию із "Сошо". До того ж, господарі поля уникли поразки за десять хвилин до закінчення основного часу матчу зусиллями Мелюта Ердинча, якому асистував Слоан Пріва. А відкрив рахунок

на 38-й хвилині Андре Айю, який забив свій перший м'яч у складі бретонців.

"Валансьєн" — "Тулуза" — 0:1 (0:0).

Гол: Жиньяк (90).

"Лілль" — "Монако" — 0:2 (0:0).

Голи: Кабай (69), Обраньяк (86).

"Лілль" на виїзді виявився сильнішим монегасків, двічі змусивши капітулювати Стефана Рюффє. Перший гол на 69-й хвилині провів Йоан Кабай, після пострілу якого м'яч, зачепивши ногу Франсуа Модесто, влетів у ворота. Подвоїв перевагу гостей за чотири хвилини до закінчення регламентованого часу Людовик Обраньяк, якому асистував все той же Кабай.

"Бордо" — "Сент-Етьєн" — 1:1 (0:1).

Голи: Кавенагі (57) — Пайєт (27).

На 45-й хвилині Кавенагі не реалізував пенальті. Жирондисти вдома не зуміли впоратися з "Сент-Етьєном". Причому на останній хвилині першого тайму Фернандо Кавенагі не реалізував пенальті, призначений за гру рукою у своєму штрафному майданчику Лоїка Перрена. Проте, після перерви на 57-й хвилині форвард реабілітувався, ударом головою замкнувши подачу зі штрафного, виконаного Йоаном Гуркюффом, і відновив рівновагу. А відкрив рахунок на 27-й хвилині Дімітрі Пайєт. Нападник гостей обіграв захисника суперника і точним ударом поцілив у лівий кут.

Ірина ХОЛОД.

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію KB № 10336

Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво

«Преса України» Державного управління справами.

Розрахунковий рахунок № 26000101014669

КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для

«Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — tu@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора

Л.О.МАКСИМЕНКО

Черговий по номеру

О.В.КОМАРОВСЬКИЙ

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025108.

Індекс 60994.

4 820012 961597

№ 108 (2060)